

Fra LaRouche-bevægelsen 26. september 2014: Lyndon LaRouches lancerer en hasteappel for at foregribe et diktatur

Da Lyndon LaRouche i dag hørte om Eric Holders (USA's justitsminister, -red.) tilbagetræden, var hans respons som følger:

»Spørgsmålet her er, den indlysende pointe er, at Obama, og det, han står for, er ved at overgå til et vilkårligt diktatur over USA og andre. Det er, hvad planen går ud på. Og det er, hvad vi må håndtere. De ved, at de er færdige.

Derfor søger de at oprette et diktatur i USA og videre endnu. Det er, hvad vi må håndtere.

Vi kan ikke vente og gradvist forhindre et diktatur. Vi må foregribe et diktatur over USA: det er den lektion, vi må koncentrere os om.

En hvilken som helst forandring, med hensyn til personstaben, vil ske kollektivt, hvis det sker, som jeg tror, det vil; det vil ske som en generel udskiftning af staben, til et rent diktatur med en virkelig nazi-lignende stab. Ligesom det, vi havde tilbage i tiden, da vi begyndte med hele systemet med J. Edgar Hoover. Så det, vi har i udsigt, er et diktatur i stil med J. Edgar Hoover, men en fuldt udviklet form for diktatur. Det er, hvad vi holder øje med, og det er, hvad vi må forhindre.

Løsningen er, at vi kan bekæmpe dette: for vi har – i Indien, Kina osv. – vi har kræfter på globalt plan, som er

på vores side. Og derfor må vi omgående skride til handling for at forbinde vore kræfter med Kinas og Indiens, osv.: og det er den eneste måde, hvorpå vi kan håndtere det her.

Og der er ingen små afstemninger, eller små taktikker, som vil afstedkomme noget godt. Der vil ske noget, ligesom det, der skete i Frankrig, under den Franske Revolution. Og det er, hvad vi har kurs mod, når det amerikanske folk bliver vækket i en sådan grad med hensyn til deres kvaliteter og kvantiteter, at de træder i aktion for at forhindre etableringen af et diktatur i USA, selv i den allernærmeste fremtid. Og det er, hvad vi må håndtere. Hvis vi standser det, hvilket vi kan gøre ved andre midler – dvs. ved at skabe flere allierede internationalt – hvis vi gør det, kan vi redde USA, og redde civilisationen. Og hvis vi ikke gør det, mister vi civilisationen.

Og jeg mener, at vi skal signalere dette vidt og bredt. Det vil i vid udstrækning sige i hvert område af nationen, og bredt sagt med hensyn til befolkningen i hver del af nationen.

Vi bør ikke forudsige nogen enkeltstående mulighed [dvs. med hensyn til at erstatte Holder]: det, vi har udsigt til, er noget virkelig ondt. Det ultimative onde. Og vi må foregribe det ultimative onde. Vi behøver ikke forsøge at forhandle det ultimative onde. Det er for sent; men vi har hjælp. Vi har kilder til hjælp, og vi må forstå, at det, der foregår i Sydamerika, nogle steder, det, der foregår i Afrika, det, der foregår i Indien og Kina, hvad der foregår i Rusland: alle disse ting er vigtige elementer, som kan redde USA's eksistens som system.

Det, man må gøre, er at sige, 'Vær ikke dumme.' Faren er, at det politiske skift, med hensyn til den amerikanske regering, er en plan for at etablere et diktatur i USA. Og I, borgere i USA, gør klogt i at komme på forkant med det her, og handle for at forhindre det. Og det første, som I

skal have smidt ud, er præsidenten. Han er det primære affald, som skal fjernes.

Dette er en plan for et verdensomspændende tyranni. Dette handler om et terrorregime på globalt plan, inklusive, især, i USA. Hvis vi ikke vælter Obama nu, vil vi få folkemord i USA, under et diktatur. Det er situationen.

Vi har en begrænset tidsperiode, et begrænset tidsforløb, i hvilket vi kan forhindre et diktatur af værste slags, i og uden for USA. Vi har meget lidt tid til at mobilisere os, og mobilisere vores nations borgeres sind.

Alle beviserne er der, man skal bare kigge efter dem. Og den måde, hvorpå folk ikke kigger efter det, skyldes den kendsgerning, at de antager, at der er en vis fare af en art, som de ønsker at hæge om, skal vi sige, som en mulighed, og i deres hægen af denne mulighed mister de overblikket over det monster, som er på vej ned over dem. Vi må advare befolkningen om den umiddelbare trussel fra deres system.

Dette må vi gøre klart og sige 'Hold op med at være dumme. Er I ikke klar over, hvad det er, der er på vej ned over jer? Ved I ikke, at I må gøre noget ved det her nu? Ved I ikke, at I må mobilisere kræfterne i USA for at få USA's befolkning til at forsvare selveste deres eksistens som en fri nation – at de befinder sig på randen af faktisk at miste enhver frihed i USA.' Og de forsøger at udglatte vejen til en mere komfortabel løsning, som de ikke vil finde. Vi må foregribe situationen, vi kan ikke følge denne tendens.

Der er en anden faktor i det her, som man må tage i betragtning:

Vi har Kina. Kina er en af planetens største nationer. Det er det nu. Ikke blot en betydelig nation med hensyn til befolkning, men landet er også en betydelig nation med hensyn til udvikling. Så er der tilfældet Indien. Indien er

i den seneste periode pludselig vokset som magt, i meget stor stil. Det vil blive meget vigtigt. Og man vil opdage, at der er en mulighed for, at nogle af disse nationer, som er meget betydelige nationer med hensyn til deres magt, vil slå sig sammen, og de vil se faren for en nazi-lignende organisation i USA, forsøget på at skabe dette. Det vil de se, og de vil handle for at forhindre det. Vores opgave er at erkende, at dette er situationen, og det er der, vi må placere os. Det vil ryste fascisterne noget, udfordre dem, eller sådan noget.

Vi ser, at Kina nu tager initiativer imod dette tyranni, som er på vej ned over mange nationer. Der foregår noget tilsvarende i andre nationer.

Rusland er faktisk meget betydningsfuld. Det har svagheder i sin struktur på grund af sin isolation, på visse områder; men man vil opdage, at Kina, Indien, andre asiatiske og eurasiske lande, og nogle andre dele af verden, der stadig har mod, som f.eks. i Europa eller Sydamerika:

Disse lande vil kæmpe, hvis de opmuntres. Og vi må opmuntre disse mennesker ved at gøre det klart, hvad planen er, hvad mulighederne er. Det er dér, vi kommer ind i billedet. Vi kommer ikke ind i billedet på basis af store styrker. Vi må først og fremmest tænke meget, meget klart, og meget, meget intelligent. Vi må overlise sjoverne, kort og godt.«

Fra LaRouche-bevægelsen 24. sept. 2014: En ny sikkerhedsarkitektur skal gøre en ende på geopolitik

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, har udstedt en appel, »Verden har et presserende behov for en ny, inkluderende sikkerhedsarkitektur«, som tilvejebringer grundlaget for at begynde at løfte sindet hos diplomater, politiske beslutningstagere og slet og ret engagerede og dedikerede borgere i alle lande, for beslutsomt at konfrontere den aktuelle, globale krises virkelighed og behandle den på et niveau, hvor den kan løses. Der er ingen hurtige og utilstrækkelige løsninger, som vil fungere under de aktuelle omstændigheder. Tiden er inde til, at menneskeheden skal bruge »fornuftsevnen« til at skabe sin egen, ægte rolle på planeten og i solsystemet.

Apellen, som allerede cirkulerer over hele Europa, kommer på gaden i New York City i dag, og vil blive bragt i magasinet EIR den 26. september.

USA søger at opnå resolution om ISIS i FN's Sikkerhedsråd

20. september 2014 – USA søger en »enstemmig« resolution i FN's Sikkerhedsråd, der opfordrer landene til at tage seriøse forholdsregler til forhindring af tilgang af udenlandske krigere til terroristgrupper. »Det vil øge landenes forpligtelse til at afskrække og søge at forhindre tilgangen af udenlandske krigere« sagde Susan Rice til journalister ved Det hvide Hus, ifølge *The Hill*. »Det vil også understrege den vigtige udfordring med at bekæmpe voldelig ekstremisme.« Det hvide Hus' talsmand Josh Earnest benægtede imidlertid, at det var et forsøg på at tvinge nogen til at gøre noget. »Sikkerhedsrådet tilvejebringer blot et belejligt mødested til at tale om disse spørgsmål på en højt-profileret måde,« sagde han. »Vi ønsker at sikre, at lande over hele kloden forstår, at vi mener dette er en prioritet, og at de også burde.«

På onsdag den 24. september vil Obama tale ved en særlig samling i FN's Sikkerhedsråd om emnet udenlandske krigere. Det forekommer meget sandsynligt, at ved at søge en »enstemmig« resolution, vil den ikke indeholde noget sprogbrug, der bemyndiger et militært angreb på Syrien, eftersom Rusland ellers med sikkerhed vil bruge sin veto til at blokere en sådan handling. Som vi rapporterede i går, gjorde Vitaly Churkin, Ruslands udsending til FN, det klart, at et angreb på Syrien uden enten tilladelse fra regeringen i Damaskus, eller et mandat fra en FN-resolution, ville blive »betragtet som ulovlig og undergravende for international og regional stabilitet.«

Fra LaRouche-bevægelsen 22. sep. 2014: Et videnskabeligt præcist program: Ikke vage almenheder

I en intens diskussion med medarbejdere søndag insisterede Lyndon LaRouche på at stille spørgsmålet:

»Hvad må vi gøre nu, hvad er tvingende nødvendigt at gøre lige nu, og hvad vil føre til katastrofe, hvis vi ikke gør det?«

Han insisterede gentagne gange på det videnskabeligt præcise svar, snarere end blot vage almenheder.

Faktisk sagde han, at det, vi må gøre, er at tilvejebringe en løsning på det afgørende spørgsmål, som kommer til at bestemme, om vores økonomi skal leve eller dø. Det er på tide at blive seriøse og tænke over, hvad det er, vi skal gøre, og hvordan vi kan gøre det; hvad der er afgørende nødvendigt for vores organisation og for livet i USA i særdeleshed, netop nu? Hvad er det vigtigste spørgsmål, som må stilles og løses inden for de næste minutter?

Hvad er det, vi skal gøre? Hvad er den ene ting, som er mest karakteristisk og som viser os, hvad vores forpligtelse går ud på nu her i aften?

Under diskussionen refererede en medarbejder til Keplers princip, som LaRouche havde påpeget ved slutningen af sit webcast fredag, den 19. september, med ordene:

»Det er ikke en forklaring. Det er en kendsgerning, at der

er noget der, som man ikke kan kontrollere, men som man kan erfare. Og det er, hvad al stor, klassisk kunst går ud på. Klassisk musik er et typisk eksempel på den samme ting. Og man tager hele historien med renæssanceperioden, fra Renæssancens begyndelse og til dens slutning, og det er det definerende koncept, og det, der mangler, er, at de fleste mennesker i dag ikke har noget begreb om, hvad renæssancekonceptet er for noget. De tror altid, at der er et trick, som man kan bruge. Men det er et princip, et universelt princip! Og det er ikke noget, som man kan kopiere, det er ikke noget, man kan behandle på den måde. Det er noget, som overtager én, og som man er villig til at adlyde. Og det er, hvad sandheden er, og det er, hvad stor kunst vil sige, i sin højeste form.«

Senere under diskussionen sagde LaRouche faktisk, at vi i den politiske komite igennem længere tid har haft en grundig undersøgelse af, hvilke forholdsregler, der skal til for at redde denne nation fra kaos. Og alt, hvad der udarter til kaos, må forhindres. Man kan ikke bare have almenheder, overfladiske almenheder, når man skal håndtere dette spørgsmål. Man må have et meget præcist, grundlæggende set implicit videnskabeligt præcist program. Uden det ævler man bare, og der er ikke en mere venlig måde at sige det på, end at man ævler, som er anvendelig i den forbindelse. Det, vi gjorde, og som jeg selv i særdeleshed gjorde med forslaget til Bill Clinton, var et meget præcist koncept. Det indeholder kvalifikationer, hvor jeg sagde, »Måske ikke det her, og måske ikke det der, men dette her.« Men ellers var det et meget præcist program, som ville fungere. Og de alternative programmer, som er blevet foreslået, vil ikke fungere. Kort og godt: de vil ikke fungere. Og derfor har vi ét valg, eller vi har variationer af dette valg, som vil kunne fungere, og det er, hvad vi vil holde os til, eller også gå ad Helvede til for ikke at gøre det. Sådan er det.

Fra LaRouche-bevægelsen 19. september 2014: Det britiske monarkis mareridt bliver til virkelighed

De solide skridt hen imod et nyt, og dybere, partnerskab omkring økonomiske og strategiske spørgsmål, som den kinesiske præsident Xi og den indiske premierminister Modi tog i New Delhi den 17. og 18. september, indvarsler ikke blot en lysere fremtid for menneskeheden, men er virkelig også virkeliggørelsen af det britiske monarkis værste mareridt. Her har vi verdens to mest folkerige nationer, som unddrager sig de årtier lange, geopolitiske fælder, som i bogstavelig forstand er lagt af Imperiet, og som er fast besluttede på at skabe en Ny økonomisk Verdensorden, som vil være til gavn for hele menneskeheden.

Både Kina og Indien har, naturligvis, været ofre for nogle af de værste rædsler, som er blevet bragt til torvs af Imperiets overlagte hungersnød og Opiumskrigen, inklusive. I nyere historisk tid har begge lande været udset som mål for det britiske monarkis grønne, fascistiske bevægelse, både som følge af befolkningens størrelse og landenes forpligtelse over for industrialisering. Faktisk talte Prins Philips WWF-agenter åbenlyst om, at en løsning på problemet med »overbefolkning«

kunne opnås gennem krige, selv atomkrig, mellem Indien og Pakistan – hvilket helt klart ville spille over til Kina.

Men i dag, støttet af en alliance med et suverænt Rusland og flere andre nationer, og med en skarp bevidsthed om det vestlige, monetaristiske systems bankerot, vender Kina og Rusland ryggen til disse folkemordere med henblik på at bygge grundlaget for varig fred og sikkerhed gennem højteknologisk udvikling. De anfører en stadig bredere bevægelse for at etablere et nyt, retfærdigt system, som det kan ses i Kinas initiativer over for ASEAN, og Ruslands tilbud om atomkraftværker til afsaltning af havvand, for blot at nævne to nylige udviklinger.

Begivenheder i Washington, D.C., i går, står i stærk kontrast til begivenhederne i New Delhi. På en dag var der to fascistiske præsidenter i den amerikanske hovedstad – den ukrainske præsident Petro Poroshenko og Barack Obama, som begge har uskyldiges blod på deres hænder. Til stor skam for nationen blev Poroshenko feteret i en fælles Kongressamling. Senere mødtes han privat med Obama i 90 minutter. Disse præsidenter holder sig til Det britiske Imperiums dagsorden – og hvis de får lov til at have held med det, kan resultatet kun blive Tredje Verdenskrig, eller global affolkning gennem andre metoder.

I mellemtiden haster det amerikanske Senat hulter til bulter hen imod at vedtage lovgivning, som ikke alene yderligere vil ødelægge økonomien (mest igennem det, som den ikke vil gøre), men også tillade Obama at alliere sig med de saudiske ophavsmænd til 11. september og ISIS og forfølge en tydeligvis vanvittig taber-krig. Sådanne handlinger »bringer USA i miskredit«, lød Lyndon LaRouches kommentar, og det må afvendes.

Midlerne hertil er, at amerikanerne genvinder deres arv som de første til at trodse Det britiske Imperium – og sparke de Tory-forrædere ud, som adlyder Dronningens bud. Muligheden er

der nu, mens den globale koalition er i bevægelse. Rens ud i Washington ved at fjerne Obama. Det vil fuldstændiggøre opgaven med at gøre det britiske monarkis værste mareridt til virkelighed.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping og den indiske premierminister Narendra Modi i New Delhi, september 2014

USA: Pressemeddelelse: Helga Zepp-LaRouche optræder på CCTV-udsendelse i Kina, som mindes afslutningen af Anden Verdenskrig i Asien og sejren over fascismen

3. september 2014 – Onsdag optrådte Helga Zepp-LaRouche på CCTV's show i Kina med nyhedsanalyser i bedste sendetid, »Dialog – idéer tæller«, hvor hun deltog i et panel, som drøftede, hvorfor Kina havde besluttet at gøre 3. september til en national mindededag for sejren over fascismen i Asien.

Helga optrådte live i studiet med Tao Wenshao, en ph.d.-forsker ved Kinesisk Akademi for Sociale Videnskaber (CASS). Yoichi Shimatsu, tidligere redaktør for Japan Times Weekly, deltog over satellit.

Som svar på et spørgsmål om den japanske regerings krigeriske politik over for Kina, kom Helga med den overordnede pointe, at præsident Obama har lanceret en »Asia Pivot«-doktrin, omdrejningspunkt Asien, som er centreret omkring en ny militærdoktrin ved navn Air Sea Battle – krig i luften og på vandet – som er kilde til ustabilitet i området.

Hun citerede Obamas meddelelse i april 2014 om, at USA skiftede over fra en politik, der var neutral i spørgsmål om territoriale stridigheder mellem Japan og Kina, og til en politik, som støtter op om Japans territoriale krav.

Forespurgt om, hvordan de kinesisk-japanske relationer kunne forbedres, behandlede Helga spørgsmålet ud fra standpunktet om Tyskland, som havde begået forfærdelige forbrydelser under Anden Verdenskrig, men som fuldt ud bekendte disse forbrydelser og nu fremstår som en nation, man har tillid til. Hun nævnte Japans fortsatte mørklægning af Nanking-massakren og krævede skabelsen af en kommission, der skal forestå en ærlig og uafhængig, historisk undersøgelse, som det første skridt til at etablere tillid. Hun citerede general Douglas MacArthurs rolle i udformningen af den japanske fredsforfatning efter krigen, og hun bemærkede premierminister Abes genfortolkning af dette dokument med støtte fra Obama. Hun erklærede skarpt, at i en alder, hvor man har termonukleare våben, kan konflikter ikke løses gennem krig. Hun understregede, at dette ikke kun er et problem i Stillehavsområdet, men er et globalt problem, idet hun bemærkede, at NATO er i færd med at inddæmme Rusland, og at vi således befinder os på randen af en potentiel katastrofe.

I den 22 minutter lange udsendelses afsluttende diskussion blev Helga spurgt om 'Abenomics' og implikationerne af det

just afsluttede Abe-topmøde i Tokyo med den indiske premierminister Modi. Helga fremførte, at der er en anden, primær dynamik i området, som er drivkraften i den økonomiske situation i det asiatiske Stillehavsområde og videre endnu. Hun nævnte Xi Jinpings Nye Silkevej, det nyligt indgåede russisk-kinesiske partnerskab, BRIKS-topmødet i Brasilien, og de efterfølgende møder mellem lederne af BRIKS og resten af de sydamerikanske landes statsoverhoveder, AIIB (Asiens Investerings-Infrastrukturbank) og NDB (Den Nye Udviklingsbank). Hun beskrev alle disse udviklinger som meget lovende og stillede dem i kontrast til Abenomics, som har trukket Japan dybere ind i London og Wall Street-finanssystemet, der har kurs mod et kæmpekrak. Hun nævnte USA's manglende evne til, i kølvandet på krisen i sept. 2008, at løse problemet med for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne og bemærkede, at disse i dag er 40 % større, end de var forud for 2008-nedsmeltningen. Hun sagde, at London og Wall Street-systemet har kurs mod en nedsmeltning, og at Japan er for tæt sammenknyttet med det til, at det kan undgå ødelæggelsen. Hun satte dette i kontrast til systemet med projektf finansiering, som er ved at fremkomme som et alternativ, der vedtages af mange nationer.

Begge de to, andre gæster var enige i nogle af Helgas kritikpunkter af Abes og Obamas politik, især kritikken af den højre-militaristiske drejning, der har fundet sted i Japan, siden Abe er kommet til magten; men de var mere tilbøjelige til at håbe, at der ville ske en nedtrapning af spændingerne.

»Dialog – idéer tæller« når ud til et stort publikum i Kina og har på verdensplan en abonnementskreds, der tæller 80 millioner.

Fra LaRouche-bevægelsen 16. september 2014: Forsøg ikke at kontrollere en ukontrollerbar krig. Obama for en rigsret nu. Skab en løsning for USA

Under den udvikling, der er foregået, siden topmødet mellem BRIKS og dets allierede nationer fandt sted i Fortaleza i midten af juli måned, har den nye politik med fred gennem udvikling for alle nationer ændret potentialet for hele den internationale situation.

Kinas nye Silkevejspolitik, som er et centralt punkt i hele denne ændring, udgør en

»konfuciansk idé om opbygning af fremtiden og opbygning af en harmonisk verdensorden«,

som Helga Zepp-LaRouche sagde ved hjemkomsten fra et langt og banebrydende besøg i Kina.

»Dette er et dynamisk koncept, som ikke er på samme plan, og derfor ser de ikke sig selv som værende i konkurrence [med andre nationer], fordi den Nye Silkevej er et fuldstændig åbent koncept: Alle er velkommen til at deltage.«

USA må tilslutte sig denne bestræbelse og dens nye, internationale udviklingsbanker, for at redde sig selv fra det

transatlantiske finanssysteme og de transatlantiske økonomiers kollaps og ruin.

Men

»idioterne på Wall Street ønsker ikke, at vi skal gøre det«,

sagde Lyndon LaRouche under diskussionerne i National Policy Committee i dag.

»Idioterne vil slå os alle ihjel, hvis de får chancen.«

Den krig, som Barack Obama og hans britiske imperieherrer nu er i færd med at sprede, har en potentiel, termonuklear karakter, som LaRouche atter understregede, og denne form for storbrand, som genereres fra en del af planeten, kan ikke forhindres i at nå andre dele.

Med hensyn til Obamas specifikke og vanvittige krigsmission sagde LaRouche, at det absolut er tilfældet, at Obamas nye krig faktisk er endnu en krig for regimeskift imod Syrien, med det formål at vælte og dræbe landets præsident.

Det britiske Underhus' undersøgelsesafdeling har udstedt en rapport mandag morgen, som er publiceret i en artikel i London Telegraph, og som siger, at bombing af Syrien nu, sådan, som Cameron og Obama kræver, ville være ulovligt og en overtrædelse af international lov.

Den kendsgerning, at denne institution gjorde dette netop nu, sagde LaRouche, betyder, at Obama står for at bombe Syrien. Og en masse kongresmedlemmer er villige til at sidde og se på.

Men når Golem[1] Obama først lancerer det, så er det ukontrollabelt – ukontrollabelt for Kongressen, for de britiske imperialister, eller for de saudiske anstiftere, som kunne ødelægge sig selv; det er ukontrollabelt for os. Det kunne betyde massedød, inklusive for USA.

Ude af kontrol, sagde LaRouche, er ude af kontrol. Obama er allerede gået vidt, alt for vidt. Hans næste skridt kunne blive afslutningen af civilisationen. Stands ham, få ham fjernet fra embedet, eller resultatet bliver ukontrollabelt. Man kan ikke indtage en forsvarsposition imod en sådan trussel. Man må standse det.

VI MÅ STANDSE DET. Smid Obama ud. Få sandheden om 11. september og terrorisme frem.

Og LaRouche bemærkede igen, at tidligere præsident Bill Clinton forstår den rolle, han må spille i at få lukket Obama ned og erstatte ham; og at det også er hans ansvar at gøre det. LaRouches bevægelse kender sit ansvar for at gøre dette, og må udføre det nu.

»Det, vi har brug for i USA netop nu, er en passion, der kan drive USA's folk til at skabe løsningen. Det er disse ting, som vil afgøre, om USA fortsat vil eksistere eller ej.«

[1] En Golem er en mytisk skikkelse, der ofte ses som en menneskelignende statue, der er givet liv og bevægelighed. Golem-myten menes at have jødisk oprindelse.

**Fra LaRouche-bevægelsen 15.
september 2014:**

Intet mindre end en rigsretssag kan redde USA

Præsident Obamas hårdnakkede hævde af, at han kan føre USA ind i endnu en krig i Sydvestasien, som han ikke kan vinde – uden at gå til Kongressen for at få formel godkendelse gennem en ny Bemyndigelse til Anvendelse af Militærmagt (AUMF) – har givet bagslag i Kongressen. Men ingen bør leve i den illusion, at dette bagslag skulle være nok. Denne præsident har allerede begået en stribe forbrydelser, som berrittiger til en rigsretssag, og han må omgående fjernes fra embedet gennem de korrekte, forfatningsmæssige midler. Intet mindre end dette vil virke.

Der er allerede nogle aktivister i det demokratiske parti, som siger, at selve partiet ikke kan overleve valgene til november, og at demokraterne må indlede rigsretsprocedurer i Repræsentanternes Hus imod Obama inden november. Det var sluttelig republikanere, som tvang Richard Nixon til at træde tilbage, da det blev tydeligt, at han repræsenterede en trussel mod Republikken. Uanset hvilke forbrydelser, Nixon begik eller skulle til at begå, så overgår Obamas forbrydelser langt nogle af Nixons handlinger. Den korrupte aftale mellem demokratiske og republikanske ledere tilbage i midten af 2000-tallet, hvor de tog en rigsretssag »af bordet«, må nu annulleres.

Kendsgerningen er, at præsident Obama må fjernes fra embedet, hvis landet skal kunne overleve på en nogenlunde rimelig måde frem til årets slutning. Alt imens der ikke er nogen sikker dato for, hvornår bunden falder ud af London-Wall Street-bankerne, så vil eksplosionen af finansboblen med sikkerhed ske meget snart. I løbet af weekenden begyndte der at dukke rapporter op om, at en ny sub-prime-låneboble er ved at bygges op på ejendomsmarkedet, alt imens en bølge af nye tvangsauktioner har ramt det nordøstlige USA og andre dele af

landet. Dodd/Frank-loven og Volcker-reglen har intet gjort for at dæmme op for, at for-store-til-at-gå-ned-bankerne voksede sig 40 % større og blev endnu mere sårbare over for den næsten 2 milliard dollars store derivatboble. Situationen i Europa er endnu mere fremskreden. I næste måned vil Den europæiske Centralbank annoncere resultaterne af sine egne stresstests på de store, europæiske banker, og det er generelt anerkendt, at de alle er håbløst bankerot. Næste torsdags folkeafstemning om skotsk uafhængighed fra Det forenede Kongerige kunne i sig selv fungere som udløser for en London bankpanik, som omgående ville give genlyd i hele det transatlantiske område.

Verden er fundamentalt forandret siden BRIKS-topmødet den 15.-16. juli, hvor nationer, som repræsenterer halvdelen af verdens befolkning og velstand, såede frøene til en nyt, retfærdigt verdenssystem. BRIKS-nationerne har vedtaget Det amerikanske System, og USA må genoplive sine egne forfatningsmæssige principper og tilslutte sig disse bestræbelser, snarere end at alliere sig med Det britiske Imperium om at standse virkeliggørelsen af en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden – selv for en pris af en termonuklear udslettelseskrig.

I denne uge vil den kinesiske præsident Xi Jinping foretage et tredages besøg til Indien for at mødes med Indiens nye premierminister Narendra Modi. Forud for topmødet har Kina og Sydkorea indgået aftale om at sælge atomkraftværker til Indien og bygge højhastighedsjernbaner i Sydasiens som en del af den Nye Silkevej og den Maritime Silkevej.

De eneste våben, som briterne kan bruge imod denne historiske march, er krig. Som det nylige NATO-topmøde demonstrerede, så gør briterne fremstød for konfrontation med Rusland, med Obamaregeringen på slæb. Obamas egen tale onsdag aften annoncerede planer for en generation lang krig i Sydvestasien – som ingen tror på kan vindes med den tilgang, som Obama har valgt. Man kan ikke opnå det legitime mål at besejre den Islamiske Stats kræfter fra en mørk tidsalder, uden fuldt

samarbejde med Rusland, Kina, Iran og Syrien. Under pres fra den amerikanske regering forventes det, at Iran vil blive ekskluderet fra mandagens møde i Paris, hvor man skal planlægge en koordineret strategi imod Islamisk Stat.

Man kan ikke vinde kampen ved at være afhængig af Saudi Arabien, som fortsat udgør hovedkilden til finansiering af netop de IS-styrker, som er målet i den nye krig. Tidligere senator Bob Graham angreb i et længere interview til Sunday Independent præsident Obama for at fortsætte Bush-mørklægningen af den saudiske hånd bag 11. september-angrebet, og bemærkede, at saudierne fortsat er de største støtter af Islamisk Stat og vil fortsætte med at spille på begge sider, så længe Obama skjuler den beskidte sandhed om 11. september.

Nærmere det hjemlige, kan man, som Lyndon LaRouche gentagne gange har understreget, ikke redde den sydvestlige del af USA, som er ødelagt af tørke, med mindre USA allierer sig med Kina om et videnskabsdrevet program, som udgør hjørnestenen i hele BRIKS-revolutionen. Så længe Obama forbliver i embedet, vil USA være dømt til undergang.

Republikkens grundlæggere etablerede en Forfatningsmæssig Republik, der var baseret på et system med magtadskillelse for at forhindre tyranni. Men samtidig skabte de et stærkt præsidentielt system, og så længe præsidentskabet befinder sig i hænderne på britiske lakajer som præsident Obama, Susan Rice og Valerie Jarrett, er USA dømt til undergang.

Betingelserne er modne til at etablere et levedygtigt præsidentskab, med tidligere præsident Bill Clinton i en central rolle i dets organisering. Et korrekt, amerikansk præsidentskab ville omgående presse Kongressen til at genindføre Glass-Steagall, ville virkeligt fuldstændig omdefinere relationerne med Rusland og Kina til at takle de virkelige problemer, som konfronterer menneskeheden. Balancepunktet for alle disse spørgsmål om liv eller død er spørgsmålet om Obamas omgående fjernelse fra embedet. Det er

denne udfordring, som konfronterer det amerikanske folk i dag. Der kan ikke være tale om at nedtone eller forsøge at undvige dette spørgsmål, hvis USA og verden skal overleve. Den kendsgerning, at Obama er helt ude i tovene, er åbenlys for enhver. Som LaRouche gentagne gange har sagt i den seneste tid, så er Obama svagere, end han nogensinde før har været, og øjeblikket er opportunt til at gennemtvinge hans tilbagetræden nu – før bunden går ud af hele det bankerotte system, eller briterne og Obama fremprovokerer en tredje verdenskrig, en udslettelseskrig.

Fra LaRouche-bevægelsen 12. september 2014: Tiden er kommet til at fjerne Obama og de øvrige moralsk degenererede fra magten

Lyndon LaRouche gav et interview torsdag eftermiddag til det russiske nyhedsagentur RIA Novosti/Voice of Russia, som går i luften lørdag, hvor han kom med et opråb om at fjerne alle de »morsk degenererede« fra magten i Washington – med præsident Obama som den første. Interviewet fandt sted med præsident Obamas tale til nationen onsdag aften som baggrund, hvor han endnu engang frækt demonstrerede den kendsgerning, at han har

til hensigt at gå uden om Kongressen for at begynde endnu en krig med Irak og Syrien.

Alt imens Lyndon LaRouche støtter general Martin Dempseys krav om en kampagne med maksimal indsats for at udslette den Islamiske Stats svøbe og andre britisk og saudisk støttede jihadister, så har den plan, som præsident Obama forklarede onsdag aften, ingen forbindelse med de forslag, som generalstabscheferne og andre rådgivere har forelagt for ham. Præsidenten nægter at gå til Kongressen for at få den lovformelige bemyndigelse under artikel 1, sektion 8 i Den amerikanske Forfatning og i Resolutionen om Bemyndigelse til at føre Krig – præcis lige som han nægtede at gå til Kongressen før krigen for regimeskift i Libyen i 2011. Dette er helt klart forbrydelser, der berettiger til en rigsretssag. Som LaRouche sagde til RIA Novosti/Voice of Russia, burde Obama være blevet smidt ud af embedet for længe siden. Vi har nu nået et punkt, hvor hans omgående afsættelse er af afgørende betydning for USA's overlevelse.

Det var en særlig foragtelig handling fra præsidentens side at levere denne krigssmøre aftenen før 13-års dagen for 11. september-angrebene i 2001 på World Trade Center og Pentagon. Mens amerikanerne mindedes ofrene for angrebene den 11. september, var Obama i færd med at sende udenrigsminister John Kerry til Saudi Arabien – for at træffe foranstaltninger til, at saudierne kan være vært for træningslejre til de såkaldte »sikkerhedskontrollerede« syriske oprørere, som både skal besejre IS og vælte Assad-regeringen i Damaskus. At overdrage et sådant ansvar til saudierne udgør en forræderisk handling fra en præsident, som gentagne gange har løjet over for familierne til ofrene for 11. september og fortsat skjuler saudiernes rolle i de oprindelige angreb den 11. september ved at nægte at frigive de 28 sider fra den originale Fælles Kongresundersøgelse.

Til trods for Formand for Repræsentanternes Hus John Boehners anstrengelser for at støtte og beskytte Obama i sin seneste

forbrydelse, som berettiger til en rigsretssag, så havde Lyndon LaRouche absolut ret, da han sagde til den russiske interviewer den 11. september, at Obama er på vej til at gå ned. Torsdag var Boehner formand for et eksplosivt møde i Husets Republikanske Parlamentariske Gruppe, hvor flere medlemmer nægtede at godkende Obamas krav om yderligere 1 mia. dollars til at træne og bevæbne de syriske oprørere til at bekæmpe IS, som en del af en verserende, fortsat resolution. Huset udsatte det til næste uge, da det blev klart, at der ikke er tilstrækkelig støtte til Obama og til en fortsat resolution om fortsat at finansiere regeringen til og med december.

Obamas beslutning om atter engang at føre landet ud i krig uden Kongressens formelle godkendelse må vise sig at blive hans fald. En upartisk gruppe af medlemmer af Repræsentanternes Hus og senatorer er kommet frem og har kritiseret Obama hårdt for at nægte at søge om Kongressens bemyndigelse. Intet er sikkert i denne situation – bortset fra, at Obama må væk.

Obamas afvisning af at arbejde sammen med syrerne for at besejre IS garanterer, at der kun er to muligheder, hvis Obamas plan sættes i værk: Enten vil operationen mislykkes ynkeligt, fordi den er afhængig af svage og/eller forræderiske styrker, som faktisk er allierede med IS – inklusive saudierne, tyrkerne og briterne; eller også vil amerikanske tropper – hundrede tusinder af dem – snart igen befinde sig på jorden i Irak og også i Syrien. Højtplacerede amerikanske militærfolk har gjort det klart, at det amerikanske militær er på sammenbruddets rand efter mere end et årti med to krige, og at endnu en langvarig krig i Mellemøsten fuldstændig vil ødelægge de væbnede styrker.

Det er, hvad USA er blevet drevet ud i efter otte år med Bush-Cheney og yderligere fem år med Obama. Enten udvikler det amerikanske folk og Kongressen tilstrækkelig ryggrad til at dumpe denne præsident, eller også går nationen ned med flaget.

Så enkelt er det.

I sit interview med de russiske medier gjorde LaRouche det også klart, at det er presserende nødvendigt med et nyt præsidentskab, som trækker på de kvalificerede talenter, som kan samles sammen. Han understregede, at tidligere præsident Bill Clinton er den centrale figur – den eneste figur, som kan organisere et nyt og effektivt præsidentskab.

I stedet for at promovere meningsløse krige, som blot leverer brændstof til morderiske jihadister som den Islamiske Stat, og som sluttelig kan trække hele planeten ind i en term nuklear udslettelseskrig, ville et mentalt sundt USA alliere sig med BRIKS-landene under anførsel af Kina og Rusland, og lancere et globalt program med investeringskapital-intensiv, virkelig vækst. I stedet promoverer Obama, sammen med det britiske premiere-fjols David Cameron, at Europa skal gennemtvinge flere sanktioner mod Rusland, på trods af den ukrainske våbenstilstand. Disse sanktioner vil fremskynde disintegrationen af den europæiske økonomi og yderligere nødsage Rusland til at søge alliancer, de har tillid til, i Asien og med BRIKS-nationerne og deres voksende netværk af allierede. Shanghai Cooperation Organization (SCO) skal mødes i dag, og man er ved at færdiggøre planerne for en tredje, ny udviklingsbank, SCO-banken, som skal finansiere store udviklingsprojekter i Central- og Nordasien.

Obama må stilles for en rigsret nu, hvilket baner vejen for et nyt, amerikansk præsidentskab, som formes af den sidste, fungerende, amerikanske præsident – Bill Clinton. Der er intet alternativ i dette sandhedens øjeblik.

Fra LaRouche-bevægelsen 30. august 2014: Fejr Lyndon LaRouches 92-års dag med Obamas rigsretssag

Ville det ikke være poetisk retfærdighed, hvis Repræsentanternes Hus indledte rigsretssagsprocedurer imod præsident Obama den 8. september, den dag, hvor de vender tilbage til Washington fra pausen i august måned? 8. september er tilfældigvis Lyndon LaRouches 92-års fødselsdag. Kongresmedlemmerne Walter Jones, Jim McGovern og Barbara Lee, de tre initiativtagere til HCR 105, som krævede, at Obama gik til Kongressen for at få en formel bemyndigelse under artikel I, sektion 8 i Forfatningen og Resolutionen om Bemyndigelse til at føre Krig, skrev til John Boehner tidligere på ugen og krævede, at han indkaldte til høringer den 8. september for at få regeringen til formelt at opsøge en debat i Kongressen og en bemyndigelse til enhver fortsat militæraktion. HCR 105 blev vedtaget i Huset i juli af et overvældende, upartisk flertal 370-40, og Boehner har ingen undskyldning for ikke at følge kravet fra Jones-McGovern-Lee.

LaRouche bemærkede fredag, at

»Obama har allerede overtrådt loven. Han burde ganske enkelt stilles for en rigsret omgående.«

Der er faktisk gået mere end 60 dage, siden starten på det amerikanske militærs engagementer i Irak imod Islamisk Stat, og tiden er inde for Obama til at forelægge sin sag for Kongressen og det amerikanske folk. General Dempsey, formand for generalstabscheferne, har lagt pres på Obama for at vedtage en kompetent politik for at udslette IS og forelægge den Kongressen for at få bemyndigelse, og Lyndon LaRouche

bakkede fuldstændig på om gen. Dempsey i sit webcast den 22. august.

I skarp kontrast til denne klarhed lød Barack Obama som et ynkeligt, ævlende fjols torsdag, den 28. august, da han, nylig hjemvendt fra sine to uger i Martha's Vineyard, fortalte reportere på en pressekonference i Det hvide Hus, at han endnu ikke havde en »strategi« for, hvordan IS skulle håndteres. Det er ganske enkelt foragteligt! Obama ved, at det amerikanske folk og Kongressen afskyer og mistror ham, og han foretrækker at gemme sig bag eksekutive ordrer og luskede, hemmelige operationer – af hvilke ingen kan knuse Islamisk Stat. Josh Earnest, pressetalsmand for Det hvide Hus, forsøgte at dække over Obamas brøler ved at give et interview til CNN senere samme torsdag, hvor han påstod, at Obama faktisk har en strategi, men bare ikke har formuleret, hvordan den skal præsenteres. Det er amatørtime, og værre endnu. Denne præsident er færdig, og Kongressen bør gøre det, som er anstændigt og forfatningsmæssigt korrekt og komme af med ham nu.

Man kan sætte Obamas patetiske opførsel i kontrast til Vladimir Putins stærke ord i fredags. Hans budskab til en lejr for unge lige uden for Moskva var:

»Genér ikke Rusland«.

Putin forsvarede selvsikkert Ruslands handlinger i Krim og forklarede de unge, at den form for folkemord, som udføres mod russiske minoriteter i det østlige Ukraine, også ville være sket i Krim, hvis Rusland ikke havde handlet. Samtidig lo han foragteligt ad NATO's påstande om, at Rusland har »invaderet« Ukraine.

»Rusland er langt fra involveret i nogen storstilet konflikt«,

sagde han på ungdomslejren på Seliger-søens bredder.

»Det ønsker vi ikke, og vi har ingen planer om det. Men selvfølgelig skal vi altid være parat til at tilbagevise enhver aggression mod Rusland.«

Han fortsatte,

»Ruslands partnere ... bør forstå, at det er bedst ikke at genere os. Gud være lovet, jeg tror ikke, der er nogen, som overvejer at udløse en storstilet konflikt med Rusland. Jeg vil gerne minde jer om, at Rusland er en af de førende atommagter.«

Da Putin afslørede NATO's bluff, modsagde OSCE, som fortsat har observatører på den ukrainsk-russiske grænse, direkte NATO-hysteriet over den såkaldte russiske »invasion« ved offentligt at erklære, at der ikke er nogen russisk invasion i gang. De sagde, at der ikke var nogen militærenheder, som krydsede over til Ukraine. Der er frivillige, som krydser over for at kæmpe side om side med oprørerne, men det udgør ikke en »invasion« eller noget tilnærmelsesvist.

Meget af den 'hype', der er mod Rusland, er tydeligvis målrettet mod NATO-topmødet den 4.-5. september i Cardiff, Wales, med deltagelse af stats- og regeringschefer, og hvor Storbritannien og Obamaregeringen vil forsøge at tyrannisere resten af NATO-landene til at gå med til flere sanktioner mod Rusland – som blot vil give bagslag mod de allerede kollapsende europæiske økonomier og banker. Den polske regering, stoppet med neokonservative fra Dick Cheney's skab (udenrigsminister Sikorsky er gift med Anne Applebaum fra Washington Post, en rigtig neokon-heks), løb en rigtig dum risiko fredag, hvor hun forhindrede et fly med den russiske forsvarsminister Shoighu i at overflyve polsk luftrum på vej hjem til Rusland fra et besøg i Slovakiet. LaRouche kaldte de polske handlinger »ynkelige og infantile« og bemærkede, at en sådan adfærd over for Rusland let kan »knuses«.

Tåberne i Det hvide Hus og i NATO's hovedkvarter lyver og

siger, at Rusland er »isoleret«, men virkeligheden er en, at Rusland og Kina går fremad med BRIKS-initiativerne, og enhver fornuftig nation på planeten vil skynde sig at gå med. Der er nu meget fremskudte bestræbelser i gang for to nye kanaler – Suezkanalen og Nicaragua – og en genoplivning af Kra-kanalen er også ved at komme i gang.

Alt imens vestlige medier har leet hånligt ad Nicaragua-kanalen, så udfører det samme, kinesiske ingeniørfirma, som udførte forundersøgelserne til De Tre Slugters Dæmning, forundersøgelsen til den nye kanal. Cubanske publikationer beskriver den nye kanal som et supplement til Panama-kanalen og forestiller sig en betydningsfuld renæssance for det caribiske bækken.

Prometheus-princippet – den magt, som ligger i menneskelig kreativitet og store idéer – udspiller sig i øjeblikket. Lyndon LaRouches oprindelige forslag til den Internationale Udviklingsbank (IDB) fra 1975 er i færd med at realiseres. Det mangeårige mål med at sprede Den amerikanske Revolution og Det amerikanske System over hele verden er ved at ske. Det er vores mission at fjerne Obama, afsætte hans beskytter Boehner og garantere, at USA er en førende kraft i denne proces med global, revolutionær forandring.

Tiden er inde til at sætte en stopper for Det britiske Imperium.

**USA: GLASS-STEAGALL vil gøre
kommercielle banker 'for**

sikre til at gå fallit'

27. august 2014 – Darrell Delamaide, en fremtrædende finansreporter, og Marcus Allan Ingram, en økonomiprofessor ved Tampa-universitet [Florida, USA], har publiceret stærke krav om indførelse af Glass-Steagall og afviser Dodd/Frank-loven[1] som værende nytteløs, i heldigste fald.

Delamaide skriver i USA Today i dag, hvor han undersøger de forskellige lovforslag i Kongressen, som har til hensigt at gøre en ende på »for-store-til-at-lade-gå-fallit« (om bankerne, -red.), såsom Brown/Vitter-lovforslaget, men han konkluderer, at de er ineffektive og tilføjer:

»To andre senatorer fra hver sin side af salen har foreslået en endnu mere enkel løsning: genindfør opdelingen mellem kommercielle banker og investeringsbanker, som Glass/Steagall-loven opretholdt i dette land i mere end et halvt århundrede. Den lovgivning, som blev foreslået sidste år af kongresmedlemmerne Elizabeth Warren og John McCain, hhv. demokrat fra Massachusetts og republikaner fra Arizona, vil ganske vist gøre nutidens storbanker mindre, men den vigtigste virkning er at gøre de kommercielle banker, som er rygraden i hele finanssystemet, 'for-sikre-til-at-gå-fallit'.

»Det er faktisk den enkle, letfattelige løsning på problemet, selv om modstand fra industrien [sic] sandsynligvis vil forhindre den i at blive vedtaget.«

Han citerer dernæst fra en artikel i Orlando Sun Sentinel den 19. august af professor Ingram, som fremfører, at

»den mest direkte vej til at håndtere problemerne med lovkompleksitet og systemisk risiko forårsaget af storbankerne, er en tilbagevenden til forbuddene i Glass/Steagall-loven. Stil krav om, at kommercielle banker skal afhænde deres afdelinger for investeringsaktivitet, således, at der kan føres korrekt tilsyn med begge banktyper.«

Ingram håner også Volcker-reglen og Dodd/Frank-lovens »livstestamenter« som værende meningsløse.

Delamaide anklager også JPMorgan, med sine 2,5 billion dollars i aktiver, for at være

»plakat-barn for alle de 'for store' – den er for stor til at gå fallit, for stor til at fængsle, for stor til at bestyre, for stor til at føre tilsyn med, og for stor, kort og godt.«

Men han tilføjer,

»banken er ikke alene: Bank of America, Wells Fargo, Citigroup, Goldman Sachs, Morgan Stanley er alle i denne kategori. Uheldigvis er vore politikere, som står i gæld, og vore frygtsomme tilsynsfolk, tilsyneladende også 'for store til at forandre (eller forandre sig, oversætterens bemærkning)'«.

[1] Se Specialrapport: »Dodd-Frank Dræber: Hvordan USA blev en del af det internationale Bail-in-system«

Fra LaRouche-bevægelsen 27. august 2014: Endelig en tilgang til et system for samarbejde mellem nationer

26. august 2014 – Hele systemet, som vi hidtil har kendt det, er grundlæggende set i færd med at disintegrere. USA står umiddelbart foran en gennemgribende, håbløs bankerot: det hele

vil snart være overstået. Inden for nogle få uger vil der formentlig ikke være nogen i USA, som ikke sulter; og hvis man ikke er rede til at gøre noget ved det, nu – at ændre måden, tingene gøres på, så er det formentlig allerede ude med dig. Er I klar over, at vi befinder os på randen af den menneskelige arts udslettelse? Med mindre det, vi arbejder på, lykkes, er I døde!

Men vi har en kombination, som kan fungere. Den er svag; den er sårbar som bare Helvede, men den kan fungere – det skal den! Det, vi taler om, er en form for udvikling, som forhåbentlig ikke inkluderer disintegration, og som vil føre til en tilgang til et system for samarbejde mellem nationer.

»Jeg mener, at vi er på randen til, at det kunne være muligt at gøre dette«,

sagde Lyndon LaRouche. Og det vil sandelig være en ting at gøre, som er godt værdsat. Vi har ikke længere brug for Helvede.

Titusinder, eller sandsynligvis snarere hundredetusinder af palæstinensere fejrer i gaderne i Gaza og på Vestbredden her til aften, efter at en tidsubegrænset våbenhvile i Gaza blev forhandlet igennem af den egyptiske regering med ikrafttræden kl. 19,00 Kairo-tid, efter 50 dages forfærdelig nedslagning, og den blev annonceret af den palæstinensiske præsident Mahmoud Abbas fra Ramallah. Kun Egypten vil overvåge våbenhvilen.

Samtidig gjorde Egypten en indsats andetsteds for at dræne Mellemostens sumpe. I går var Kairo vært for et møde om Libyen med naboregeringer (Libyen, Algeriet, Sudan, Tunesien, Tchad samt generalsekretæren for den Arabiske Liga), og Egyptens udenrigsminister forlod mødet med en opfordring til alle de libyske militser om at nedlægge våbnene.

»Mon ikke det vil give Hillary Clinton en sort dag?«,

spurgte Lyndon LaRouche; hun, som jublede over den libyske præsident Gaddafis død. Er det ikke en trussel imod alt, hvad Obama har gjort i Libyen? På tidspunktet, hvor mødet fandt sted, var Obamaregeringen i færd med at rette fingeren mod Egypten som værende skyldig i at have bombet islamist-militser i Libyen. Regeringens anklage mod Egypten er ikke bevist, men dens vrede mod Egypten for at have forsøgt at løse krisen dér uden Obamas tilladelse, er reel nok.

Søndag, den 24. august, deltog Egypten i et møde om ISIS og Syrien i Jeddah, med deltagelse af udenrigsministrene fra Saudi Arabien, Jordan, Qatar og de Forenede Arabiske Emirater. Samme dag samlede Egyptens præsident al-Sisi chefredaktørerne for Egyptens førende aviser og fortalte dem, at Egypten hverken støtter det syriske regime eller den syriske opposition. I stedet sagde han, at Egyptens bestræbelser har fokus på at modarbejde enhver plan, der går ud på at dele Syrien. Egyptens eneste interesse i spørgsmålet er at bevare Syriens territoriale enhed og beskytte den fra faren for en opsplitting. Egypten arbejder på at nå frem til en fredelig løsning på situationen i Syrien. Ligeledes samme søndag besøgte stormuftien af Damaskus Kairo, hans første besøg siden 2011, for at mødes med storimamen for Kairos Al-Azhar-universitet.

Obama insisterer på at forfølge en privat, ulovlig, ikke-erklæret krig imod Syrien selv, mens han samtidig søger at forfølge en anden privat, ulovlig, ikke-erklæret krig imod ISIS. Dagens New York Times lækker en historie fra Det hvide Hus om, hvordan man skal angribe ISIS i Syrien uden at samarbejde med den syriske regering: få et jagerfly til at snige op til den syriske grænse og affyre et standoff-missil[1], mens det foretager en loop-manøvre tilbage til irakisk territorium. Denne masturbations-illusion skal angiveligt tilintetgøre de ISIS-militanter, som måtte befinde sig dér tæt på grænsen. I kontrast hertil kræver generalstabscheferne, sammen med Lyndon Larouche og andre

patriotiske amerikanere, at Obama går med i en gennemskuelig alliance med alle de regeringer, som bekæmper ISIS, og at han forelægger hele planen for Kongressen til afstemning, som loven kræver.

Generalstabscheferne, som er på bølgelængde med Egyptens bestræbelser, rapporteres at udveksle deres efterretninger om ISIS med Syrien via Berlin, Moskva og Bagdad.

Mønstret er klart. Mønstret er, at de hidtidige systemer, som har domineret planeten, nu bliver omarrangeret: »at blande kortene på ny« er sandsynligvis det rette udtryk: hvilket vil føre til en ny og bedre verden.

Tag f.eks. Egypten. Tag Indien: Indien er også et land, som er i færd med at genopbygge sine karaktertræk. Og så kigger man på alle de andre steder, og man finder, at der er et mønster med nationer, som fører hen imod alle mulige former for samarbejde med hinanden, vel vidende, at resultatet ville blive en katastrofe, hvis de ikke gør det. Det er en fremragende situation.

Det, der er færdigt, er Det britiske Imperium, og en hel del af Det amerikanske Imperium. Disse artister udi nonsens er færdige.

[1] Et missil, som er i stand til at angribe et fjernt mål ved affyring fra et fly, som er uden for rækkevidde af missilforsvaret.

General Dempsey: USA vil ramme ISIS i Syrien, når den truer USA

25. august 2014 – Formanden for generalstabscheferne, general Martin Dempsey, fortalte journalister, der rejste sammen med ham til Afghanistan i går, at skulle hans vurdering være den, at ISIS var blevet en direkte trussel imod USA, ville han anbefale det amerikanske militær at gå direkte imod dem i Syrien, rapporterede Associated Press her til morgen. Dempsey sagde, at han mente, visse hovedallierede i området, heriblandt Jordan, Tyrkiet og Saudi Arabien, ville gå sammen med USA for at knuse gruppen.

»Jeg tror, at ISIS har været så brutal og har indhyllet sig selv i en så radikal religiøs legitimitet, som klart truer alle dem, jeg lige har nævnt«, sagde han, »at jeg mener, de vil være villige partnere.«

Dempsey skelnede mellem ISIS og Al-Qaeda på den arabiske halvø, idet AQAP har forsøgt at udføre angreb på USA, hvorimod der, i det mindste hidtil, ikke har været tegn på, at de militante fra Islamisk Stat er engageret i at

»lægge aktive planer imod vores hjemland, så det er anderledes end det, vi ser i Yemen.«

»Jeg kan med stor tydelighed og sikkerhed fortælle jer, at hvis en sådan trussel eksisterede i Syrien, ville det på det bestemteste være min anbefaling, at vi skulle gøre noget ved det,« sagde Dempsey. »Jeg har absolut tiltro til, at USA's præsident ville gøre noget ved det.«

Ny undersøgelse offentliggjort: 46 millioner amerikanere afhængige af fødevarebanker sidste år

26. august 2014 – I februar måned i år underskrev Obama en lov, som beskar det statslige program for madkuponer, SNAP, med 8,7 mia. dollars. Nedskæringerne i februar følger efter Obama-regimets nedskæringer i november sidste år, som beskar fødevarehjælpen til en typisk familie på tre personer med 319 dollars om året.

Så en nyligt offentliggjort undersøgelse, produceret for Feeding America, og som er baseret på undersøgelser, der er udført fra april til august sidste år, tager ikke højde for virkningen af disse nedskæringer.

Denne undersøgelse fandt, at, på daværende tidspunkt var 46 mio. amerikanere (ud af en befolkning på 320 mio.) afhængige af fødevarebanker for deres daglige livsopretholdelse. Dette tal inkluderer 12 mio. børn og 7 mio. seniorer.

Resultaterne er baseret på svar fra en undersøgelse af 60.000 modtagere af fødevarehjælp fra de 200 fødevarebanker, som er

tilknyttet Feeding America.

Hele rapporten, 'Hunger in America 2014', findes på FeedingAmerica.org

---

Nyhedsorientering juli 2014: Støt Argentinas kamp imod gribbefondene

USA's højesteret nægter at gribe ind over for en domstols kendelser imod Argentina og til gavn for »gribbefonde«, som truer med at forårsage en argentinsk statsbankerot. Verden mobiliseres til støtte for Argentina, og Ruslands og Kinas præsidenter forbereder besøg til landet. Sydamerika og G77 er på vej ind i Kina-Rusland-Indien-alliancen. Afsløringer fra Hillary Clinton i den nye bog Blodfejde afdækker Obama løgne om Benghaziangrebet, som kan føre til Obamas afsættelse. Rusland vil ikke hoppe i krigsfælden, men afstår i stedet fra at bruge militær i Ukraine. ISIS/ISIL's fremgang i Irak er det forudsigelige resultat af Tony Blairs anti-nationalstatspolitik. Vil Obama starte en ny Irakkrig?

Download (PDF, Unknown)

Møde med Leni og Phil Rubinstein fra USA: Den eurasiske Landbro bliver til virkelighed; Hvad er Schiller Instituttets rolle?

Streamed live on Jul 3, 2014

- * Den eurasiske Landbro bliver til virkelighed: Hvad er Schiller Instituttets rolle?
- * Hvor står verden set fra USA?
- * LaRouches videnskabelige triade: Planck, Einstein og Vernadskij

på Schiller Instituttets kontor

Lyndon H. LaRouche: Fire Nye Økonomiske Love til USA's – og verdens –

omgående redning!

IKKE EN VALGMULIGHED, MEN EN UOPSÆTTELIG NØDVENDIGHED:

1. KENDSGERNINGERNE:

De forenede Staters, og ligeledes planetens transatlantiske, politisk-økonomiske områders, økonomi befinder sig nu i den umiddelbart forestående livsfare, som udgøres af en generel, fysisk-økonomisk, kædereaktionsagtig sammenbrudskrise af dette område af planeten som helhed.

GDE Error: Requested URL is invalid

10. juni 2014 – Følgende erklæring er udstedt for omgående handling af alle medarbejdere i alle afdelingerne af National Caucus of Labor Committees og dets tilknyttede virksomheder. Førsteprioritet har alle midler og forholdsregler i forbindelse med offentlige aktioner, nationalt og internationalt, uden forbehold. Denne prioritering er eksistentiel for vor republiks politik, og for den almindelige informering af, og ved, alle relevante kredse over hele verden, at regne fra denne dag, den 8. juni 2014.

1. KENDSGERNINGERNE

De forenede Staters, og ligeledes planetens transatlantiske, politisk-økonomiske områders, økonomi befinder sig nu i den umiddelbart forestående livsfare, som udgøres af en generel, fysisk-økonomisk, kædereaktionsagtig sammenbrudskrise af dette område af planeten som helhed. Navnet på denne direkte sammenbrudskrise over alt i disse nævnte områder af planeten

er den aktuelt igangværende introduktion af den generelle »Bail-in«-handling under flertallet, eller flere endnu, af dette områdes regeringer: virkningen på disse områder vil være sammenlignelig med det fysisk-økonomiske kollaps af det generelle kollaps efter »Første Verdenskrig« af den tyske Weimarrepublikks økonomi: men denne gang vil virkningen i første omgang ramme alle nationaløkonomierne i det transatlantiske område, snarere end enkelte, mislykkede økonomier i Europa.

Et kædereaktionslignende sammenbrud med en sådan virkning accelererer allerede og indvirker på pengesystemerne i dette områdes nationer. Den aktuelle accelerering af en »Bail-in«-politik i hele det transatlantiske område, som nu er i gang, betyder, at massedød pludselig vil ramme befolkningerne i alle nationerne i det transatlantiske område: enten direkte, eller gennem et »overløb«.

Virkningerne af denne handling, som allerede er forberedt af de monetaristiske interesser i dette område, der således er udpeget, vil, med mindre det stoppes bogstavelig talt nu, omgående frembringe som virkning en accelererende rate af folkemord i hele den nævnte del af planeten, men vil også få katastrofale »bivirkninger« af lignende betydning i de eurasiske områder.

De midler, som står til rådighed

Det eneste sted, hvor den umiddelbart nødvendige handling, som kunne forhindre et sådant umiddelbart folkemord i hele den transatlantiske sektor af planeten, kræver, at USA's regering omgående tager beslutning om at indføre fire specifikke forholdsregler af grundlæggende betydning: forholdsregler, som må være i fuld overensstemmelse med den specifikke hensigt i den oprindelige amerikanske Forfatning, som det blev specificeret af den amerikanske finansminister Alexander

Hamilton, mens han besad dette embede:

1) Den omgående genindsættelse af Glass/Steagall-loven, som blev indført af den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelt, uden ændringer, som princip for handling.

2) En tilbagevenden til et oppefra styret Nationalbanksystem, der er detaljeret defineret som et sådant.

Den faktisk afprøvede, succesrige model, som må autoriseres, er den, som, under politikken for et nationalbanksystem, faktisk var blevet indført med succes, da præsident Abraham Lincoln indførte en gyldig, afløsende valuta, som var skabt af USA's præsidentskab (dvs. »Greenbacks«) (den grønne dollar, -red.), som blev gennemført som et nationalt bank- og kreditsystem under tilsyn af USA's Finansministerium.

Under de aktuelle betingelser må alle andre banksystemer og valutapolitikker erstattes, eller ganske enkelt bringes til ophør, som følger: Banker, som er kvalificeret til at operere under denne bestemmelse, skal underkastes en vurdering af deres beviselige kompetence til at operere under den statslige beføjelse til at skabe og udgøre elementerne af denne afgørende praksis, som iflg. traditionen var blevet overgivet det oprindelige Finansministerium under Alexander Hamilton. Dette betyder, at de enkelte delstater i USA er underlagt nationale standarder for praksis, og ikke en af de enkelte af vor nations delstaters standarder.

3) Hensigten med at anvende et Føderalt Kreditsystem er at generere en retning med højproduktive forbedringer i arbejdskraften, med den medfølgende hensigt at forøge den fysisk-økonomiske produktivitet, samt levestandarden for individer og husstande i USA. Kreditskabelse til forøgelse af den relative kvalitet og kvantitet af den produktive arbejdskraft, som nu er tvingende nødvendig, må, på nuværende tidspunkt, atter engang sikres, som det med succes

skete under præsident Franklin D. Roosevelt, eller gennem en tilsvarende standard for føderal praksis, der anvendes til at skabe en generel økonomisk, national genrejsning, pr. person, og for raten af nettoeffekten i produktiviteten, og ved at hvile på det essentielle, menneskelige princip, som adskiller menneskets personlighed fra de systemiske karaktertræk hos de lavere livsformer: nettoraten af forøgelsen af den effektive energigennemstrømningstæthed pr. person, og for den menneskelige befolkning, betragtet som hver og én som en helhed. Den uophørlige forøgelse af arbejdskraftens fysiske produktivitet, med de medfølgende fordele for det almene vel, er et princip i den Føderale Lov, som må udgøre den altafgørende standard for nationens og individets præstation.[1]

4) »Vedtagelse af et 'Forceret Program' for fusionskraft som drivkraft.« Den afgørende forskel på mennesket og alle lavere livsformer er således, i praksis, at det frembyder midlerne til fuldkommengørelsen af det individuelle og sociale menneskelige livs specifikt bekræftende mål og behov. Derfor: Spørgsmålet om mennesket i skabelsesprocessen som en bekræftende identifikation af et bekræftende udsagn om en absolut naturlig tilstand, er den tilladte udtryksform. Principper om naturlove er enten udelukkende bekræftende, eller også kunne de ikke erklæres bekræftende i det civiliserede, menneskelige sind.

I betragtning af de forhold, som har hersket i USA, i særdeleshed efter mordene på præsident John F. Kennedy og hans broder, Robert, vil, efter denne tid, den hastige forøgelse, som kræves for en genrejsning af nogen art af USA's økonomi, kræve intet mindre end forholdsregler, der blev taget og udført af præsident Franklin D. Roosevelt under hans faktiske embedsperiode. Ofrene for det onde, der er blevet påført USA og dets befolkning, siden præsident Hardings mystiske død, og under præsidenterne Calvin Coolidge og Herbert Hoover (ligesom

de forfærdelige virkninger af Bush-Cheney- og Barack Obama-regeringerne, i nutiden), kræver midler til afhjælpning lig dem, der indførtes under præsident Franklin Roosevelt, mens han bestred embedet.

Dette betød indførelsen af hasteforanstaltninger til afhjælpning, inklusive fornuftige, midlertidige genrejsningsforanstaltninger, som krævedes for at dæmme op for det dødbringende tidevand, som Coolidge-Hoover-regimerne efterlod sig: foranstaltninger, som krævedes for at bevare værdigheden hos dem, som i modsat fald var arbejdsløse, alt imens man opbyggede de mest magtfulde, økonomiske evner og evne til at føre krig, som blev samlet under præsident Franklin Roosevelts præsidentskab lige så længe, som han forblev i live i embedet. Dette betød mønstringen af kraften i atomkraft, dengang, og i dag betyder det termonuklear fusionskraft. Uden denne hensigt, og opnåelsen af den, står USA's befolkning i særdeleshed nu, umiddelbart, over for den grusomste katastrofe i sin hidtidige historie. I princippet, uden et præsidentskab, der er skikket til at fjerne og skrotte de værste, nu mærkbare virkninger, de virkninger, som nu er skabt af Bush-Cheney- og Obama-præsidentskaberne, ville De forenede Stater snart være færdig, begyndende med en massedød i den amerikanske befolkning under Obama-regeringens nylige, og nuværende optrappede, praktiske politik.

Der er visse politikker, som, med hensyn til dette, nu i særdeleshed kræves, som følger:

Vernadskij om Mennesket og Skabelsen

V.I. Vernadskijs systemiske princip om den menneskelige natur er et universelt princip, som er unikt specifikt for den afgørende faktor for den menneskelige arts eksistens. For eksempel: »tid« og »sted« eksisterer faktisk ikke som målbare principper i Solsystemet; den eneste anvendelse, som indrømmes

dem, til kommunikationsmæssige formål, er, grundlæggende set, nominelt en antagelse. Eftersom kompetent videnskab for nutiden udelukkende kan udtrykkes i forhold til det karaktertræk, som er unikt med hensyn til den menneskelige arts rolle i universets kendte aspekter, er det menneskelige princip det eneste sande, af os kendte princip, der kan praktiseres: begreberne om rum og tid er blot nyttige forestillinger:

Den menneskelige arts afgørende karaktertræk er det, som adskiller den fra alle andre levende arter: som, med hensyn til al kompetent, moderne videnskab, som noget principielt er videnskabeligt rodfæstet i fundamentet for de principper, som Filippo Brunelleschi (der opdagede det ontologiske minimum,) gik frem med, som Nicolaus Cusanus (der opdagede det ontologiske maksimum) gik frem med, og Johannes Keplers positive opdagelse af et princip, der faldt sammen med den perfekte, klassiske, menneskelige sangstemme-skala, som Kepler antog, og Solsystemets elementære mål inden for Galaksens stadig større univers, og universets højere ordener.

Eller senere, på lignende måde, den moderne, fysisk-videnskabelige standard implicit i Bernhard Riemanns argument, det faktiske minimum (som gentager Brunelleschis princip), og hos Max Planck, det faktiske maksimum af det nuværende maksimum, Albert Einsteins; og i de relativt seneste, resulterende implikationer af Vladimir Ivanovich Vernadskijs definition af menneskeligt liv. Hver af disse værdier er absolutte målestokke for menneskets rolle inden for viden om universet.

Disse kendsgerninger vedrører det iboende falskneri hos dem, der blot og bart er matematikere, og de modernistiske »musikere«, der er kommet efter standarden for prøvestenen for musik, Johannes Brahms (forud for de moralsk forringede [matematikere], såsom David Hilbert, samt den sande model for enhver moderne Satan, såsom Bertrand Russel eller Tony Blair).

Den målestok, som det er muligt at kende, som et princip, for forskellen mellem mennesket og alle andre lavere livsformer, findes i det, som på brugbar vis er blevet anset som den naturligt, opadgående evolution af den menneskelige art, i modsætning til alle andre kendte kategorier af levende arter. Standarden for måling af disse sammenlignede forhold er, at menneskeheden er i stand til at udvikle sig opad, og det på kategorisk vis, gennem de viljemæssige, noëtiske evner i den individuelle, menneskelige vilje.

Med menneskets tilsynkomst i en moralsk og fysisk degenereret tilstand af opførsel, såsom inden for tyrannerne Zeus', Det romerske Imperiums og det nuværende Britiske Imperiums kulturer, som undtagelse: Alle faktisk mentalt sunde, menneskelige kulturer er hidtil kommet til syne som en bestemt faktor af evolutionært fremskridt, fra en kvalitet af en laverestående til en højerestående art. Når dette betragtes som effektive virkninger, inden for domænet af en levende, menneskelig praksis af kemi, svarer det til en form for systemiske fremskridt, og nu endda spring, af den kemiske energigennemstrømningstæthed af samfundets forøgelse af den effektive energigennemstrømningstæthed i videnskabelige og lignende udtryk for spring i selve artens fremskridt: kort sagt, et universelt, fysisk princip for menneskeligt fremskridt.

Den sunde, menneskelige kultur, såsom de kristne kulturer, hvis de gør sig fortjent til en bekræftelse af en sådan fromhed, for eksempel, repræsenterer et samfund, som forøger indflydelsen af sine produktive evner til fremskridt til at bevirke et stadigt højere niveau af eksistens pr. person. De modsatte tilfælde, »de såkaldte nul-vækst«-svøber, såsom det nuværende Britiske Imperium, er, systemisk, en sand model, der svarer til en Zeus', eller et Romersk Imperiums, eller et Britisk (bedre udtrykt) brutalt Imperiums tyranni, ligesom, for os i USA, de typer, som udgøres af Bush-Cheney- og Obama-regeringerne, hvis karaktertræk, i overensstemmelse med

sådanne rent ud sagt sataniske modeller som det Romerske og det nuværende Britiske Imperium, har været en skrumpende, menneskelig befolkning på planeten med hensyn til dets intellektuelle og fysiske produktivitet, som under disse seneste, amerikanske præsidentskaber.

Kemi: Historiens målestok

Vi kalder det »kemi«. Menneskehedens fremskridt, relativt simpelt målt som art, er typisk udtrykt i det menneskelige livs principsvoksende magt, op over det dyriske livs evner generelt, og i den relativt absolutte overlegenhed over evnerne i de ikke-levende processer til, inden for menneskehedens viljemæssige intervention, at opnå denne tiltænkte virkning. Fremskridt eksisterer udelukkende på denne måde under en fortsat, fremadskridende forøgelse af den menneskelige arts produktive og relaterede evner. Dette fremskridt definerer den absolutte skelnen mellem den menneskelige art og alle andre arter, som vi i øjeblikket har kendskab til. Et folks regering, baseret på en politik med »nulvækst i befolkningstal og standarden pr. person af det menneskelige liv«, er en moralsk og praktiseret vederstyggelighed.

Mennesket er menneskehedens eneste sande målestok for vort Solsystems historie, og det, som ligger inden for det. Det er det samme som den højeste ærede mening og præstation af den menneskelige art, nu inden for det nære rum omkring Solen, med en opadgående retning imod beherskelsen af Solen og dens Solsystem, det Solsystem, som blev opdaget (udelukkende, faktisk) af Johannes Kepler.

En fusionsbaseret økonomi er det aktuelt tvingende nødvendige næste skridt, og den næste standard, for at vinde magt inden for Solsystemet, og senere, videre endnu.

---

[1] Indførelsen af »3. Annuller den Grønne politik« til erstatning for det korrekte »Et Føderalt Kreditsystem« er en parodi på principperne for ethvert rent faktisk videnskabeligt princip. Udelukkende kun bekræftende identifikationer af »Videnskab« kan nogensinde tillades. Udelukkende kun den forudgående titel: »Anvendelsen af et Føderalt Kreditsystem« er tilladt. Eliminer anvendelsen af alle referencer til »Grøn Politik«: den blotte anvendelse af sidstnævnte reference er en falsk fremstilling.

USA: Lyndon LaRouche: Hillary Clintons Benghazi-afsløringer betyder, Obama omgående må stilles for en rigsret

24. juni 2014 (LPAC) – Lyndon LaRouche krævede i dag, at Repræsentanternes Hus omgående indleder en rigsretsprocedure imod præsident Barack Obama, baseret på Hillary Clintons førstehåndsberetning af præsidentens løgnagtige mørklægning af terrorangrebet i Benghazi i Libyen den 11. september 2012, hvor den amerikanske ambassadør Christopher Stevens og tre andre amerikanske regeringseksponenter blev myrdet i koldt blod af den al-Qaeda-tilknyttede Ansar al-Sharia terrororganisation.

... "Obama løj for at mørklægge mordene på fire amerikanske regeringseksponenter, og dette gør ham til en de facto medskyldig i disse mord", erklærede LaRouche.

"Præsidenten løj. Han er ikke skikket til at være præsident, og han må omgående stilles for en rigsret."

---

24. juni 2014 (LPAC) – Lyndon LaRouche krævede i dag, at Repræsentanternes Hus omgående indleder en rigsretsprocedure imod præsident Barack Obama, baseret på Hillary Clintons førstehåndsberetning af præsidentens løgnagtige mørklægning af terrorangrebet i Benghazi i Libyen den 11. september 2012, hvor den amerikanske ambassadør Christopher Stevens og tre andre amerikanske regeringsekskusive blev myrdet i koldt blod af den al-Qaeda-tilknyttede Ansar al-Sharia-terrororganisation.

Hillary Clintons afsløringer findes i den netop udgivne bog, *Blood Feud*, af Edward Klein (Regnary Publishing, Washington, D.C., 2014). Ifølge Kleins beretning, som er overleveret af en nærtstående medarbejder og advokat til Hillary Clinton, så modtog hun, kl. 22 om aftenen den 11. september 2012, efter at hun havde modtaget detaljerede rapporter om terrorangrebet i Benghazi og vidste, at det al-Qaeda-tilknyttede Ansar al-Sharia havde indledt et overlagt, tungt bevæbnet angreb, en personlig opringning fra præsident Obama, som beordrede hende til at udstede en falsk erklæring, der hævder, at angrebet var en spontan demonstration som protest mod en video, der krænkede profeten Muhammed.

Efter at hun over for præsidenten protesterede over, at der fandtes klare efterretninger, der sagde, at angrebet var et al-Qaeda gengældelsesangreb på årsdagen for de oprindelige 11. september-angreb, insisterede Obama og forlangte, at udenrigsminister Clinton omgående udstedte Obamas falske erklæring til det amerikanske folk og verden.

Både Hillary Clinton og tidl. præsident Bill Clinton konkluderede, at præsident Obama, som frygtede, at hans genvalg ville være i fare, hvis sandheden om Benghazi-angrebet kom frem, beordrede, at den falske historie skulle udstedes. Kl. 22.30 udstedte udenrigsminister Clinton, på præsident

Obamas ordre, den falske beretning.

LPAC har fra to særdeles kvalificerede kilder, inklusive en, der har førstehåndskendskab til begivenhederne den 11. september 2012, fået bekræftet, at Kleins beretning om telefonsamtalen mellem præsidenten og udenrigsminister Clinton er korrekt.

Baseret på denne solide bekræftelse af Clintons beretning, har Lyndon LaRouche i dag krævet, at præsident Obama omgående stilles for en rigsret for at have løjet over for det amerikanske folk og mørklagt en af de hæsligste forbrydelser imod amerikanske regeringsekskusive, siden de oprindelige angreb 11. september [2001].

"Obama løj for at mørklægge mordene på fire amerikanske regeringsekskusive, og dette gør ham til en de facto medskyldig i disse mord", erklærede LaRouche.

"Præsidenten løj. Han er ikke skikket til at være præsident, og han må omgående stilles for en rigsret."

Hillary Clintons afsløringer anbringer præsident Obama personligt midt i løgnene og mørklægningen. Der er ikke længere nogen tvivl om præsidentens medskyldighed i mørklægningen.

"Hillary Clinton har bekræftet, at præsidenten løj. Præsidenten kan ikke længere benægte sin egen personlige rolle i at lyve over for den amerikanske befolkning", erklærede LaRouche.

"Nu må Kongressen handle. Det særlige Benghazi-udvalg i Repræsentanternes Hus har intet andet valg end omgående at indlede en rigsretssag imod præsident Obama. Tiden er ikke til partisk opportuniste. Med mindre præsident Obama omgående underkastes reglerne for en rigsretssag, vil selve fundamentet for vor Forfatningsmæssige Republik blive splintret. Præsident Obama har ikke længere nogen skjulesteder at gemme sig. Alle amerikanske patrioter må stå frem og stille Kongressen til ansvar for, omgående at stille præsidenten for en rigsret."

Lær af Historien: Franklin D. Roosevelt, russerne og D-dag

6. juni 2014 – *Af Anton Chaitkin:*

I begyndelsen af juni 1944 var de allierede endelig klar til at lancere invasionen af Frankrig. General George Marshall (USA), hvem præsident Franklin Roosevelt havde givet det øverste ansvar for den militære planlægning, havde på frygtløs vis kæmpet mod britisk modstand mod og sabotage af åbningen af den anden front. Dens mål: at aflaste de sovjetiske styrker og gøre det af med nazisterne fra både øst og vest.

Mandag, den 5. juni befandt ca. tre fjerdedele af en million sovjetiske tropper sig på den 58. dag af deres Jassy-Kishinev-offensiv for at drive tyskerne ud af Rumænien. Rasende modoffensiver fra nazisterne, fra styrker anført af tanks, havde kostet de sovjetiske tropper 150.000 tab. Byen Jassy (nutidens Iasi) havde en stærk, følelsesmæssig betydning: Nazistiske rumænere havde massakreret mere end 13.000 jøder, en tredjedel af byens jødiske samfund, på en uge i 1941, umiddelbart efter, at rumænske og tyske styrker havde angrebet Sovjetunionen.

Mandag aften den 5. juni 1944 talte general Marshall til en forsamling i Den sovjetiske Ambassade i Washington, hvor han modtog Suvorov-ordenen af Første Grad, Sovjetunionens højeste æresbevisning. Med invasionen af Normandiet, som skulle starte den næste morgen, præsenterede Marshall krigen som ét enkelt slag: den endelige aktion i denne forfærdelige, europæiske krig er nu fokuseret omkring ét enkelt slag, i hvilket hver eneste af de allierede styrker vil være repræsenteret. Det skal blive en kamp indtil døden for nazisterne, og en kamp

indtil sejr for de allierede.

General Marshall blev

"æret for fremragende militære aktiviteter og fortjenester i ledelsen af de amerikanske, væbnede styrker i kampen mod den fælles fjende ... Hitler-Tyskland".

Da han modtog den sovjetiske æresbevisning, sagde Marshall:

"Jeg er dybt beæret, for den er tildelt af et land, som udviste et historisk forsvar imod det titanske angreb fra den tyske hær, da denne var på sit højeste mht. sin effektivitet og sit antal."

New York Times, 6. juni 1944, s. 7:

Præsident Roosevelt blev repræsenteret ved Den sovjetiske Ambassade af krigsminister Henry Stimson.

Den foregående fredag, den 2. juni, repræsenterede vicepræsident Henry Wallace FDR, da han talte for en forsamling i operahuset i Irkutsk, Sibirien. Idet han holdt talen på russisk, sagde Wallace:

"Nu, hvor den fremtidige efterkrigsverdens tidlige morgengry langsomt stiger over horisonten, bliver det ganske klart, at kun det fulde samarbejde mellem vore to store lande og deres allierede kan sikre for verden en stabil fred og sand udvikling."

Wallace opfordrede til et partnerskab for opbygningen af det nordvestlige Amerika, Canada, Alaska og sovjetiske Sibirien:

"Disse enorme, tyndt befolkede områder er i vor tid blevet erobret af luftfarten. Nu har deres landbrug og industri behov for udvikling."

Wallace havde tidligere besøgt Sibiriens Uelkal-Seymchan, Magadan og Komsomolsk.

New York Times, den 3. juni 1944, s. 5:

Torsdag morgen, den 6. juni, landsattes historiens største invasion fra havet i Normandiet.

General Dwight Eisenhower rapporterede via telegraf til general Marshall kl. 8,00, at operationen gik godt. Den dag stod præsident Roosevelt i spidsen for en bøn fra hele nationen. Elleve måneder senere, med styrkerne under anførelse af Eisenhower brasende ind fra vest, og de sovjetiske styrker, som fejede ind over Berlin, overgav nazisterne sig til de allierede.

Foto: General George Marshall, nr. to fra højre.

Tom Gillesberg på Radio 24syv

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2014/05/160514tg-forfra-med-jeppesen.mp3>

Formand Tom Gillesberg var på Forfra med Jeppesens åben mikrofon om:

- Trussel om atomkrig
- Obama som britisk agent
- Gillesbergs samarbejde med Lyndon LaRouche
- Schiller Instituttets løsning på den økonomisk krise:
1) Glass/Steagall-bankopdeling; 2) Nyt kreditsystem; 3) Store infrastrukturprojekter
- Et fup EU-valg
- Stem nej til bankunion og bail-in
- Nej til patentdomstolen

- Byg en modstandsbevægelse
  - Kontakt Schiller Instituttet
-

Lyndon LaRouche: »Kablet er skåret over«

Det britiske Imperies Bail-in driver verden frem mod termonuklear Tredje Verdenskrig

April 2014 – »Præsidenten for De forenede Stater leger nu med en termonuklear krig, som vil involvere USA og andre imod Rusland og Kina«, lød Lyndon LaRouches anklage den 4. april. »Og derfor må præsidenten for De forenede Stater af denne grund stilles for en rigsret.«

Obama er intet andet end en marionet for den britiske Dronning og det finansimperium, hun repræsenterer, og som er fast besluttet på at tvinge de større magter i Eurasien til at underkaste sig – som Europa har gjort – en udplyndring, som fører til udslettelse, eller også stå over for en termonuklear konfrontation af den slags, som de nu forsøger at iscenesætte omkring krisen i Ukraine, som de oprindeligt skabte.

Drivkraften bag dette krigsfremstød er, som LaRouche gentagne gange har forklaret, hele det transatlantiske finanssystems sammenbrud, som er fremskyndet af beslutningen om at skifte over til fremgangsmåden med »bail in« for global bankreorganisering.

LaRouche har sammenlignet denne aktuelle »bail-in«-iscenesættelse med en elevators frie fald fra en skyskrabers 70. etage. »Kablet er allerede skåret over«, erklærede LaRouche.

Under en diskussion den 5. april forklarede LaRouche: »Man kan bruge en meget simpel tommelfingerregel: Tag den inflation, der er fremkommet, dvs. væksten af Wall Streets spekulation, siden Bill Clinton forlod præsidentembedet. Tag samtlige regnskaber i USA, siden Bill Clinton forlod embedet som præsident. Alt det, der er forøget mht. Wall Street, er falsk.

Når bail-in derfor begynder – og husk, der fandtes aldrig nogen virkelig nettovækst i USA's fysiske økonomi, faktisk siden Bill Clinton, men selv tidligere. Den nedadgående kurve i USA, mht. arbejdskraftens produktive evne, begyndte grundlæggende set med indledningen af krigen i Indokina. Det kollapsede på det tidspunkt. Siden da har USA ikke haft nogen faktisk nettovækst i den fysisk-økonomiske produktivitet.

Se nu på tallene dengang, og se på stigningen: Det er stigningen i den opadgående bail-out. Alle bail-outs udgår fra det niveau, faktisk. Når bail-in kommer til, er det, man gør, faktisk, at man kolliderer hele den nominelle værdi, som er involveret i bail-out-systemet. Og det styrtdykker i en hyper-accelereret hastighed. Det er nøglen til at forstå dette spørgsmål. Når det først begynder, med bail-in-processen, som London forstår det, er sammenbruddets accelererende hastighed uundgåelig.

Så hvis briterne ikke kan gennemføre nummeret med en succesfuld krigsoperation, imod planeten, er det ude med dem ('screwed'). *Og det er, hvad spørgsmålet drejer sig om: Det er, hvad krigen drejer sig om.*

Se, hvis briterne kom ud af sammenbruddet – lasede og forslåede osv. – midt under en krig, så skylder de ikke noget! Det, der slår dem ihjel, er den gæld, de skylder! Den eneste måde, hvorpå de kan annullere den gæld, de skylder, nu, under bail-in-betingelserne, er *ved at gå i krig!* Og det er Det britiske Imperium, og ingen andre, som er i færd med at starte denne krig.«

Den pædagogiske, grafiske fremstilling af LaRouches »Typiske Kollapsfunktion« giver os det bedste redskab til at forstå den proces, der nu er i gang. Siden mordet på John F. Kennedy og lanceringen af Vietnamkrigen har vækstraten i USA's fysiske økonomi været negativ. I modsætning hertil er en hyperbolsk stigende vækst af de totale, finansielle aggregater (såsom derivater) blevet støttet af voksende monetære midler. Under denne fase i væksten af den spekulative finansboble måtte de monetære aggregaters vækstrate på et vist tidspunkt overstige de finansielle værdipapirers vækstrate, for blot at afholde denne værdipapirsboble fra at bryde – en politik, der undertiden kendes som »bail-out« eller »kvantitativ lempelse«.

Med skiftet over til Det britiske Imperiums forsøg på at indføre en »bail-in«-politik er en proces med ukontrollabel implosion af finansielle aggregater blevet udløst – ligesom en elevator i frit fald fra 70. etage i en bygning. Og Wall Street og City of London er så bankerotte og så desperate, at de er begyndt at markedsføre det, de selv kalder »bail-in-obligationer« – obligationer, som vil blive værdiløse, når bail-in indtræder. Det er ligesom at købe og sælge siddepladser til en elevator i frit fald – med en fornemmelse af på en eller anden måde at kunne hoppe af i sikkerhed ved tiende etage.

Hvilken størrelsesorden taler vi om med hensyn til den spekulative boble, der er ved at kollapse? I 1999, på det tidspunkt, hvor Glass-Steagall blev ophævet til fordel for Gramm-Leach-Bliley-Lewinsky-loven, stod de anslåede totale finansielle aggregater i hele verden i blot 275 billioner dollars. I dag er denne boble vokset hyperbolsk til henved 1.7 billiarder dollars – en seksdobling på 14 år! Som resultat af Det britiske Imperiums bail-in-politik kan man forvente, at værdiløse finansielle værdipapirer til henved 1,5 billiarder dollars vil gå op i røg.

Det er den drivende kraft bag en termonuklear krig. Og det er derfor, Obama omgående må stilles for en rigsret, og Franklin

Lær af historien: John Quincy Adams om den amerikanske kontinentale republik mission og dens forhold til Rusland

Af Renee Sigerson – 12. april 2014 – I et brev fra Skt. Petersborg i 1811 understregede den amerikanske ambassadør til Rusland, John Quincy Adams, vigtigheden af etableringen af en amerikansk, kontinental republik, som skulle oprettes som en ny idé om opbygningen af en nation, oprettet på et højere niveau end det krigsbeherskede og imperiekontrollerede Europa; en Republik, der var befriet for den gentagne, despotiske leg, der gik ud på at slynge den ene befolkningsgruppe imod den anden til gavn for Imperiets magt. I breve skrev Adams til USA, mens Rusland, hvortil han var udsendt, samlede sig sammen som forberedelse til det, som man erkendte var en uundgåelig invasion af Napoleon:

»Hvis det parti (dvs. Føderalisterne) ikke slås effektivt ned ... vil Unionen være tabt. I stedet for en nation, der har samme udstrækning som det nordamerikanske kontinent, forudbestemt af Gud og naturen til at blive det mest folkerige og mest magtfulde folk, der nogen sinde er sammensat under en social enhed, vil vi få en mangfoldighed uden ende af små, ubetydelige klaner og stammer, som evig og altid ligger i krig med hinanden om en klippe, eller en

fiskedam, de europæiske herrers og undertrykkes leg og legendariske fortælling.«

I en anden brevveksling skrev han:

»Hele det nordamerikanske kontinent synes af det Guddommelige Forsyn at være forudbestemt til at befolkes af en nation, som taler ét sprog, som bekender sig til et overordnet system af religiøse og politiske principper, og som er tilpasset én overordnet, grundlæggende kvalitet af sociale praksisser og skikke.«

Bemærk hans anvendelse af udtrykket »system ... af principper«, som er typisk for hele Adams' tankegang. Hans understregning af amerikansk enhed var på ingen som helst måde udtryk for fordomme over for andre nationer eller sprogkulturer: dette er manden, som forsvarede Latinamerika mod invasion fra Imperiet; som talte flydende fransk, fra han var barn; lærte sig selv klassisk tysk så godt, at han kunne oversætte klassiske værker; som levede i Rusland, ikke blot som ambassadør, men også som en ven af førende, videnskabelige kredse; og som forsvarede afrikanere mod det globale slavesystem ved amerikanske domstole. Han ledtes i sine idéer om regeringsform af en reference til et guddommeligt forsyns hensigt med hele menneskehedens eksistens, som så smukt beskrives i Lyndon LaRouches seneste artikel. Han havde således idéen om en amerikansk kultur, bygget på et højere princip end den imperiekultur, som beherskede Europa.

Adams' arbejde med at forhandle den nordvestlige grænse af et kontinentalt USA med den russiske regering begyndte med det samme, han ankom i 1809. Hans primære samtalepartner om denne indsats var den strengt anti-britiske, pro-udviklingsrådgiver Rumiantsov (undertiden stavet Romanzoff), som, iflg. Adams, sagde til denne kort efter hans ankomst: Ruslands

»tilknytning til De forenede Stater er stadig, mere stadig end De er klar over.«

Umiddelbart inden Napoleons invasion arrangerede Rumiantsov et tilbud til USA om, at Rusland skulle optræde som mægler mellem USA og Storbritannien for at undgå det, der skulle blive til Krigen i 1812. Rusland ønskede at være i stand til at bevare relationerne med USA intakte, til trods for, at Napoleons angreb tvang dem ind i en alliance med Storbritannien. Hvis USA og Storbritannien kom i krig, ville Rusland være nødsaget til at nedgradere sine relationer med USA. Præsident Madisons klodsethed bidrog til, at dette tilbud aldrig blev taget op, og da Krigen i 1812 begyndte, blev Rumiantsov i stigende grad skubbet til side som toprådgiver til Tsaren, med den pro-britiske Nesselrode som hans erstatning.

Den pro-amerikanske Rumiantsov vendte sig mod andre bestræbelser for at forsvare sit synspunkt om en russisk-amerikansk alliance omkring økonomisk fremskridt. Han finansierede af egne midler en ny søfartsekspedition til Alaskas kyst. I mellemtiden forlod hans gode ven Adams snart Rusland for at forhandle Traktaten i Gent, som afsluttede Krigen i 1812, og han blev for en kort tid ambassadør til Storbritannien på sin vej til at blive udenrigsminister. Deres samarbejde resulterede senere i Præsident Adams' 1824-traktat med Rusland (til trods for den britiske premierminister Castlereagh's bestræbelser på at overbevise USA om, at det post-napoleonske Rusland var en imperial fjende af de amerikanske lande), en traktat, som fastlagde den første internationalt anerkendte afgrænsning på De forenede Staters nordlige grænse på vestkysten.

Billede: John Quincy Adams (1767 – 1848)

Det er Det britiske Imperium, fæhoved!

Flyveblad fra LPAC uddelt over hele USA.

Download (PDF, Unknown)

Seneste rapporter om 'Klimaforandringer': USA og Obama: Hold op med at spise for at redde planeten; Væk med mejeriprodukter og oksekød!

4. april 2014 – Seneste kapitel i rækken af onde rapporter om global opvarmning fra FN's Internationale Klimapanel (IPCC) udkom den 31. marts; forud for publiceringen udstedte Obamas Hvide Hus en erklæring den 28. marts, der hævdede det samme: Jordens klima er ved at blive ødelagt af menneskelige aktiviteter. Mennesket må begrænse sig selv ihjel. Uanset indpakningen, så er budskabet dekretet om folkemord, som det er blevet udstedt af Dronning Elizabeth og hendes kohorter, at verden er overbefolket. Mindst seks milliarder af de godt syv milliarder mennesker i verden bør elimineres.

En sikker måde at opnå dette på – bortset fra atomkrig – er at skabe hungersnød, som mange gange er blevet gjort af Det britiske Imperium. Denne udvikling er nu i gang på de amerikanske kontinenter, i tilslutning til Afrika og dele af Asien. Manglen på vand i Californien, Texas og andre vestlige delstater, nedskæringerne inden for landbrugsområdet, kombineret med mangel på handling for at lukke Wall Street ned, resulterer nu i massiv nedgang inden for fødevareproduktion.

Dette er godt, siger de, der bakker op om IPCC, fordi »landbrugsforurening« må stoppe. En ny svensk undersøgelse siger, at de værste til at slippe drivhusgasser ud inden for fødevareproduktion, er kød- og malkebestande, hvis metangas skader klimaet. Chalmers University-gruppen har udgivet en forskruet analyse, som hævder, at, med mindre det stoppes, vil produktionen af okse- og lammekød tegne sig for halvdelen af alt udslip af drivhusgasser fra landbruget i 2070. Ost og andre mejeriprodukter vil tegne sig for ca. 25 % af den totale klimaforurening fra landbruget.

Hvad skal vi gøre? Vi skal opgive kød og mejeriprodukter. Undersøgelsesteamet fastslår, at okse- og lammekød tilsammen kun tegner sig for 3 % af verdens kalorieindtag, så det vil ikke være et tab at ophøre med at producere det.

Den svenske rapport lyder som en parodi af Dean Swift, men en dødbringende af slagsen.

»Vi har vist, at reduktion af forbruget af kød og mejeriprodukter er nøglen til at bringe klimaforurening fra landbruget ned til et forsvarligt niveau«, skrev Fredrik Hedenius, medlem af undersøgelsesteamet. Undersøgelsen advarer mod den vrangforestilling, at der skulle være nogen anden måde at nedskære forureningen fra dyrehold på. »Disse [forurenende] udslip kan reduceres med effektiv nytte inden for produktionen af kød og mejeriprodukter, så vel som ved hjælp af nye teknologier. Men de potentielle reduktioner fra disse

forholdsregler er forholdsvis begrænsede og vil formentlig ikke være tilstrækkelige til at holde os inden for klimabegrænsningen, hvis forbruget af kød og mejeriprodukter forsat vokser.«

Stop kvægprutterne – »Biofordøjelse«

Det amerikanske kvæghold er, under den aktuelle Wall Street/London-politik, allerede skrumpet ind til henved 87 million stk. i alt (det samme som i 1951, hvor toppen lå på 110 millioner). Der har været drastiske reduktioner i antal kvæg i Texas. Det amerikanske forbrug af oksekød per person falder i øjeblikket dramatisk. Dette er Det britiske Imperiums politik, som udfolder sig.

Ikke desto mindre nægter kongresmedlemmer, som er imod global opvarmning, nominelt imod Obama, at tage initiativ til en rigsretssag. Det hvide Hus udsteder den ene sindssyge eksekutive ordre efter den anden, som ødelægger fødevareforsyningen og basale eksistensmidler.

Det hvide Hus' erklæring om klimaforandringer fra 28. marts indeholdt en liste over opdaterede, gale planer for at »afbøde klimaforandringer« ved at nedskære metangas og anden »kulstofforurening« (som det fremlagdes i »Præsidentens Klimahandlingsplan« fra juni 2013). Den nye erklæring anviser en liste over tiltag, opdelt efter kategori – energi, transport, landbrug. For eksempel reduktion af metangas på lokaliteterne med fracking-brønde. Og at gå efter kvægflatulens og dampe fra møddinger.

»Denne metan-strategi er en enkelt komponent i en serie af tiltag« for at opnå Obamas mål med at sænke udslip af drivhusgas med 17 % af 2005-niveauet, i år 2020, iflg. Dan Utech, særlig assistent til Obama for energi og klimaforandring, som talte med reportere den 28. marts.

Med hensyn til landbruget skal et nyt »biogas vejkort« bekendtgøres af Landbrugs- og Energiministeriet og Regeringskontoret for Miljøbeskyttelse. Planen er at anvise veje til at fremskynde anvendelsen af »metan-fordøjere« – maskiner, der nedbringer kvægprutter – med det mål at skære udslippet af drivhusgasser fra mejerisektoren ned med 25 % i 2020.

I anledning af årsdagen for mordet på Martin Luther King, 4. april 1968

»Du er måske 38 år gammel, som jeg tilfældigvis er. Og en dag ligger der en stor udfordring foran dig og opfordrer dig til at gå i brechen for et storslået princip, et storslået spørgsmål; en storslået sag. Og du nægter at gøre det, fordi du er bange ... Du nægter at gøre det, fordi du ønsker at leve længere ... Du er bange, fordi du vil miste dit job, og du er bange for at blive kritiseret og miste din popularitet; eller du er bange for, at nogen vil stikke dig ned, eller skyde dig, eller bombe dit hus; så du nægter at tage det

ansvar ... «

»Ja, du vil måske leve videre til du er 90, men du vil være lige så død som 38-årig, som du vil være ved de 90. Og at du ophører med at drage livets ånde er kun en forsinket bebudelse af åndens forudgående død. Du døde, da du nægtede at gå i brechen for retten. Du døde, da du nægtede at gå i brechen for sandheden. Du døde, da du nægtede at gå i brechen for retfærdigheden.«

– Martin Luther King, Ebenezer Baptist Church, Atlanta, november 1967.

Nøjagtig ét år før sin død ved morderhånd holdt dr. Martin Luther King en tale i New York City's Riverside Church, hvori han bebudede sin moralske fordømmelse af Vietnamkrigen. I det øjeblik, den 4. april 1967, trådte King tilbage fra at være talsmand og katalysator for den amerikanske borgerrettighedsbevægelse og påtog sig det moralske ansvar for USA's præsidentskabs globale og udenrigspolitiske handlinger. Han blev mødt med den mest intense ildstorm af kritik, han havde været ude for i sit liv. I et interview/dialog den 5. juli 2013 med kongresmedlem John Lewis, en medstifter af Studenternes Ikke-volds-koordinationskomite i 1960, og den sidste, levende person, som talte ved Marchen mod Washington i 1963, fremhævede journalist Amy Goodman:

»På daværende tidspunkt kaldte Time magasinet [Kings] tale for 'demagogisk bagvaskelse, der lød som et manuskript til Radio Hanoi.' Det er dr. Kings tale imod Vietnamkrigen i 1967. Washington Post erklærede, at King havde, citat, 'forringet sin nyttighed for sin sag, sit land, sit folk.'« Kongresmedlem John Lewis' respons var: »Jeg mener, at det er meget uheldigt med sådanne publikationer som Time magasinet og Washington Post? Hvis de skulle skrive de artikler om i dag, ville det være en helt anden historie. Dr. King havde

ret. Han havde ret – ligesom så mange andre, der offentligt gik imod krigen, hvad enten det var Eugene McCarthy eller andre, og senere Bobby Kennedy. Det, som krigen var med til at ødelægge: så mange menneskers håb, drømme og ønsker.«

Alt imens John Lewis kommer med en velfortjent lovprisning af Kings Riverside Church-tale, så er Kings tale fra 3. april 1968 unik i amerikansk histories og verdenshistoriens optegnelser. (Man hævder blandt kristne teologer, at Jesu Kristi accept, i Gethsemane Have, af prisen for sin genløsningsmission for menneskeheden – at han ville blive korsfæstet – er en handling, der ikke kan gentages. »Kristi efterfølgelse« – at tale sandt imod magten, selv med sit liv som indsats – er, imidlertid, en gentagelse af Gethsemane-princippet, et »udødeligt vidnesbyrd« om princippets sandhed. De fire ny-testamentelige evangelister fortæller, at Jesu Kristi accept af Gethsemanes bitre kalk omgående efterfølges af hans korsfæstelse næste dags middag. Kings bevidste accept af »prisen for discipelskab« skulle blive efterfulgt af hans død mindre end fireogtyve timer senere, kl. 6.01 den 4. april.)

King benyttede sig af profetisk forudviden. Han besluttede at konfrontere sine nærmeste medarbejdere, og sine tilhængere, i form af et møde i Bishop Charles Mason Temple i Memphis, Tennessee, med deres naturs sande udødelighed. Mange mennesker citerer ofte talens inspirerende slutning, men metaforen i begyndelsen af talen gør det ekstremt klart, at helheden er en gennemkomponeret enheds-idé. Alt imens talen fremstår som improviseret, er den imidlertid, fra første til sidste sætning, komponeret over ét, og kun ét tema: udødelighed. Dette er virkelig Martin Luther Kings »Gethsemane«-tale.

Uden at spille tiden genskaber King først, visuelt og verbalt, den historiske rum-tids bue og brise, i hvilken hans bemærkninger, renovationsarbejdernes sag og Kings sidste nat på Jorden, ville være placeret:

»Noget er i ved at ske i Memphis; noget er ved at ske i vores verden. Og ved I hvad, hvis jeg stod ved tidens begyndelse, med mulighed for at tage et slags generelt og panoramisk overblik over hele menneskehedens historie frem til i dag, og Den Almægtige sagde til mig, »Martin Luther King, i hvilken tidsalder ønsker du at leve?«

Så ville jeg foretage en mental flyvning til Egypten, og jeg ville betragte Guds børn og deres storslåede udvandring fra Egyptens mørke fangekældre igennem, eller rettere tværs over Det røde Hav, gennem ødemarken og videre frem til Det forjættede Land. Og på trods af det storslåede syn ville jeg ikke standse dér.«

»Jeg ville rejse videre til Grækenland og i mit sind drage til Olympen. Og jeg ville se Platon, Aristoteles, Sokrates, Euripides og Aristofanes samlet rundt om Parthenon. Og jeg ville iagttage dem rundt om Parthenon, mens de diskuterede virkelighedens store og evige spørgsmål. Men jeg ville ikke standse dér.«

»Jeg ville rejse videre, selv frem til Det romerske Imperiums velmagtsdage. Og dér ville jeg se udviklinger, gennem forskellige kejsere og ledere. Men jeg ville ikke standse dér.«

»Jeg ville endda nå frem til Renæssancens tid og få et hurtigt billede af alt det, som Renæssancens gjorde for menneskets kulturelle og æstetiske liv. Men jeg ville ikke standse dér.«

»Og jeg ville endda rejse videre til den mand, efter hvem jeg er opkaldt, og hans levested. Og jeg ville betragte Martin Luther, mens han fastgjorde sine femoghalvfems teser på døren til Wittenberg kirke. Men jeg ville ikke standse der ... «

»... Mærkeligt nok ville jeg vende mig mod Den Almægtige og sige, »Hvis Du vil tillade mig at leve blot nogle få år i

anden halvdel af det 20. århundrede, vil jeg være tilfreds.«

Mod slutningen af sin tale reflekterede King også over sit nær-mord som følge af et knivstikkeri i New York City i 1958:

»Der stod i New York Times den næste morgen, at hvis jeg havde nyst, ville jeg være død. Nå, men ca. fire dage senere, efter operationen, efter at mit bryst var blevet åbnet og knivbladet var blevet fjernet, gav de mig lov til at bevæge mig rundt på hospitalet i en kørestol. De gav mig lov til at læse noget af den post, der var kommet, fra hele landet og fra hele verden kom der venlige breve. Jeg læste nogle få af dem, men der var ét, som jeg aldrig vil glemme. Jeg havde fået brev fra præsidenten og fra vicepræsidenten. Jeg har glemt, hvad der stod i de telegrammer. Jeg havde fået besøg og et brev fra New Yorks guvernør, men jeg har glemt, hvad der stod i det brev. Men der var et andet brev, der kom fra en lille pige, en ung pige, som var elev på White Plains High School. Og jeg så på et brev, og jeg vil aldrig glemme det. Det sagde ganske enkelt,

'Kære dr. King,

Jeg er en elev i niende klasse på White Plains High School.

Det burde ikke betyde noget, men jeg vil gerne nævne, at jeg er en hvid pige. Jeg læste i avisen, hvad der var sket med Dem, og om Deres lidelser. Og jeg læste, at hvis De havde nyst, ville De være død. Og jeg skriver ganske enkelt for at sige, at jeg er så glad for, at De ikke nyste.'

Og i aften vil jeg gerne sige – i aften vil jeg sige, at jeg også er glad for, at jeg ikke nyste.«

Efter at have fortalt om alle de ting, som det var lykkedes ham at sætte gang i, være en del af og opnå – Birmingham, Marchen mod Washington, Loven om Borgerrettigheder (1964),

Nobels Fredpris (1964), Selma, Loven om Retten til at Stemme (1965), oppositionen til Vietnamkrigen – »fordi jeg ikke nøs«, hævder King, »det betyder faktisk ikke noget nu, for jeg har været på Bjergets Top«, med en reference til Moses, som ikke kom ind i Det forjættede Land efter at have ført hebræerne igennem ørkenen i fyrre år, men klatrede op på toppen af Nebobjerget og af Gud fik lov at se det. King talte om, hvordan han havde set fremtiden, levede i fremtiden, og var udødelig i den forstand. King talte ikke ud fra en forudelse om døden; han talte ud fra sin accept af prisen for discipelskab.

»Jeg ved ikke, hvad der vil ske nu. Vi har en vanskelig tid foran os. Men det er lige meget med mig nu, for jeg har været på bjergets top.

Og det gør mig intet.

Ligesom alle andre vil jeg gerne leve et langt liv. Et langt liv har sin berettigelse. Men det bekymrer jeg mig ikke om nu. Jeg ønsker kun at gøre Guds vilje. Og han har givet mig lov til at gå op ad bjerget. Og jeg har kigget ud over det. Og jeg har set Det forjættede Land. Men jeg vil gerne have, at I ved i aften, at vi, som et folk, vil nå frem til Det forjættede Land!«

Foto: Martin Luther King holder sin berømte tale, 'I have a dream' på trapperne til Lincoln Memorial i den amerikanske hovedstad Washington D.C. den 28. august 1963 i forbindelse med den store borgerrettighedsmarch "March on Washington for Jobs and Freedom".